

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2017
Αριθμ. Πρωτ. 736

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ
ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ, ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΑΝΤ/ΣΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ & ΛΟΙΠΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ

Πληροφορίες: Α. Λαζάνη, Α. Γαλάνη
Ταχ. Δ/ση: Ευαγγελιστρίας 2, Αθήνα 105 63
Τηλέφωνο: 2131510 160, 2131510966
FAX: 2131510 935
E-mail: alazanh@gscp.gr, agalani@gscp.gr

ΠΡΟΣ: ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

ΚΟΙΝ.: ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

Θέμα: Αναθεώρηση θεσμικού πλαισίου αναφορά με την επείγουσα διαχείριση συμβάντων που σχετίζονται με επικίνδυνα απόβλητα

- Σχετ.: 1. ΚΥΑ οικ. 62952/5384/2016 (ΦΕΚ 4326Β/30.12.2016): «Έγκριση Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ), σύμφωνα με το άρθρο 31 του ν. 4342/2015»
2. ΚΥΑ 13588/725/06 (ΦΕΚ 383Β'/28.03.2006): «Μέτρα όροι και περιορισμοί για την διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων ...»
3. ΚΥΑ οικ.146163/12 (ΦΕΚ 1537Β'/08.05.2012): «Μέτρα και Όροι για τη Διαχείριση Αποβλήτων Υγειονομικών Μονάδων»
4. Ν. 3013/2002 (ΦΕΚ Α' 102/01.05.2002): «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και λοιπές διατάξεις»
5. Υ.Α. 1299/2003 (ΦΕΚ Β' 423/10.04.2003): «Έγκριση του από 7.4.2003 Γενικού Σχεδίου Πολιτικής Προστασίας με τη συνθηματική λέξη «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ»»

Σας ενημερώνουμε ότι κατόπιν της έκδοσης της ΚΥΑ οικ. 62952/5384/2016 (ΦΕΚ 4326Β'/30.12.2016) (σχετικό 1) με την οποία εγκρίθηκε το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ), σύμφωνα με το άρθρο 31 του Ν. 4342/2015, το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την επείγουσα διαχείριση συμβάντων που σχετίζονται με επικίνδυνα απόβλητα, έχει τροποποιηθεί. Συγκεκριμένα, με την ανωτέρω ΚΥΑ, μεταξύ άλλων:

1. Τροποποιήθηκε η παρ. 3 του άρθρου 12 της ΚΥΑ 13588/725/06 (σχετικό 2), σύμφωνα πλέον με την οποία, σε περίπτωση ρύπανσης ενός χώρου με επικίνδυνα απόβλητα συνεπεία ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των περιστατικών όπου απαιτείται επείγουσα διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, μετά την υλοποίηση των άμεσων μέτρων καταστολής του από τις αρμόδιες Πυροσβεστικές Αρχές, όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξυγίανση και αποκατάσταση του χώρου και την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος λαμβάνονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του ανωτέρω άρθρου. Ειδικότερα, οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις αποτελούν τις αρμόδιες αρχές για την εποπτεία και έγκριση εκτέλεσης των απαιτούμενων μέτρων/ εργασιών, η δε υλοποίηση των απαιτούμενων μέτρων/ εργασιών αναλαμβάνεται από τον υπόχρεο φορέα/ κάτοχο των επικίνδυνων αποβλήτων ή από τη Δ/ση ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ. της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης στις περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να διαπιστωθεί η ταυτότητα του παραγωγού ή κατόχου των επικίνδυνων αποβλήτων (παρ. 1δ, άρθρο 3).
2. Τροποποιήθηκε το άρθρο 13 της ΚΥΑ 13588/725/06 (σχετικό 2), το οποίο προκαλούσε σύγχυση στη Διοίκηση και η εφαρμογή του δεν ικανοποιούσε το σκοπό για τον οποίο έχει συμπεριληφθεί, σύμφωνα πλέον με το οποίο, σε περίπτωση που μία περιοχή έχει κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3013/2002 (σχετικό 4), λόγω επικίνδυνης ρύπανσης ατμόσφαιρας, εδάφους ή/και υδάτων συνεπεία επικίνδυνων αποβλήτων και ανάλογα με το χαρακτηρισμό της

καταστροφής από τον Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, ο Περιφερειάρχης ή ο Συντονιστής της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατά περίπτωση, προβαίνουν σε ειδικό συντονισμό του δυναμικού και των μέσων των υπηρεσιών και των φορέων που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και/ή κινητοποιούν δυναμικό και μέσα επιπλέον του διατιθέμενου υπό κανονικές συνθήκες, προκειμένου τα συγκεκριμένα επικίνδυνα απόβλητα να μην αποτελέσουν απειλή κατά του πληθυσμού ή του περιβάλλοντος (παρ. 1ε, άρθρο 3).

3. Τροποποιήθηκε το άρθρο 12 της ΚΥΑ οικ.146163/12 (σχετικό 3), σύμφωνα πλέον με το οποίο, σε περίπτωση που μία περιοχή έχει κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας συνεπεία επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων, ισχύουν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 της υπ' αριθ. 13588/725/2006 (Β' 383) κοινής υπουργικής απόφασης, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει (παρ. 3ζ, άρθρο 3).

Στο πλαίσιο των ανωτέρω, συνάγεται ότι σε περίπτωση ρύπανσης ενός χώρου με επικίνδυνα απόβλητα (συμπεριλαμβανομένων και των υγειονομικών αποβλήτων) συνεπεία ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των περιστατικών όπου απαιτείται επείγουσα διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, μετά την υλοποίηση των άμεσων μέτρων καταστολής του από τις αρμόδιες Πυροσβεστικές Αρχές, και σε περίπτωση που η ταυτότητα του παραγωγού ή κατόχου των επικίνδυνων αποβλήτων είναι άγνωστη, η αρμόδια αρχή για τη λήψη των απαιτούμενων μέτρων με σκοπό την εξυγίανση και την αποκατάσταση του χώρου είναι η Δ/ση ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ. της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, καθώς και οι οργανικές μονάδες Πολιτικής Προστασίας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειών και των Δήμων, δεν εμπλέκονται στις ανωτέρω δράσεις αποκατάστασης, ενώ σε περίπτωση που μία περιοχή κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3013/2002 (σχετικό 4), λόγω επικίνδυνης ρύπανσης ατμόσφαιρας, εδάφους ή/και υδάτων συνεπεία επικίνδυνων αποβλήτων, οι ανωτέρω φορείς δρομολογούν δράσεις σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Οι αρμόδιες οργανικές μονάδες (Δ/νσεις Πολιτικής Προστασίας κ.λ.π.) των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειών και των Δήμων παρακαλούνται να εφαρμόσουν τα προβλεπόμενα στο παρόν έγγραφο κατά το μέρος που τις αφορά και εμπλέκονται.

Οι Διευθύνσεις Πολιτικής Προστασίας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων παρακαλούνται να προβούν σε αναπαραγωγή του παρόντος και αποστολή του στα Γραφεία των κ.κ. Δημάρχων και στα Γραφεία Πολιτικής Προστασίας όλων των Δήμων των οικείων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Οι Διευθύνσεις Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειών παρακαλούνται να προβούν σε αναπαραγωγή του παρόντος και αποστολή του στα Τμήματα Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειακών Ενοτήτων της περιοχής ευθύνης τους.

Το Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος, στο οποίο κοινοποιείται το παρόν, παρακαλείται για την κατά την κρίση του ενημέρωση των υφιστάμενων μονάδων του.

Τα Αρχηγεία της ΕΛ.ΑΣ. και του Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ. (κατά τόπο αρμοδιότητας), στα οποία κοινοποιείται το παρόν, παρακαλούνται για την κατά την κρίση τους ενημέρωση των υφιστάμενων μονάδων τους.

Η άμεση ενημέρωση του ΚΕΠΠ/ΕΣΚΕ βάσει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 3013/2002 αποτελεί υποχρέωση όλων των φορέων που ορίζονται υπεύθυνοι σε επιχειρησιακό επίπεδο για επιμέρους δράσεις πολιτικής προστασίας, προκειμένου να υπάρχει καλύτερος συντονισμός και οργάνωση των φορέων στην αντιμετώπιση καταστροφών και αναγκών που προκύπτουν σε περίπτωση ρύπανσης ενός χώρου με επικίνδυνα απόβλητα συνεπεία ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των περιστατικών όπου απαιτείται επείγουσα διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων (Παράρτημα Γ, Σχέδιο Ξενοκράτης (ΦΕΚ 423/10-4-2003-τεύχ. Β)) (σχετικό 5).

Η Δ/ση Σχεδιασμού και Αντιμετώπισης Εκτάκτων Αναγκών βρίσκεται στη διάθεση των αποδεκτών του παρόντος για τυχόν πληροφορίες ή διευκρινήσεις.

Ο Διευθυντής

Φοίβος Θεοδώρου

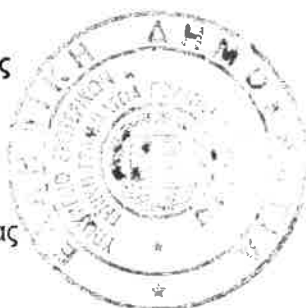
Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας
2. ΚΕΠΠ/ΕΣΚΕ
3. Τμήμα Σχεδιασμού, Πρόληψης & Αντιμετώπισης Τεχνολογικών & Λοιπών Καταστροφών

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ:

1. Αποκεντρωμένες Διοικήσεις του Κράτους
 - i. Γραφεία κ.κ. Συντονιστών
 - ii. Δ/σεις Πολιτικής Προστασίας
2. Περιφέρειες του Κράτους
 - i. Γραφεία κ.κ. Περιφερειαρχών
 - ii. Αυτοτελείς Δ/σεις Πολιτικής Προστασίας

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

1. Αποκεντρωμένες Διοικήσεις του Κράτους
 - i. Δ/σεις Περιβάλλοντος & Χωρικού Σχεδιασμού
2. Υπουργείο Εσωτερικών
 - i. Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος
 - Δ/ση Στρατηγικού Σχεδιασμού & Επικοινωνίας
 - Δ/ση Πυροσβεστικών επιχειρήσεωνΜουρούζη 4
106 74 Αθήνα
 - ii. Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας
 - Δ/ση Γενικής Αστυνόμευσης
Π. Κανελλοπούλου 4
101 77 Αθήνα
 - Δ/ση Τροχαίας Αστυνόμευσης
Π. Κανελλοπούλου 4
101 77 Αθήνα
 - Δ/ση Ασφάλειας Αττικής/Τμήμα Περιβάλλοντος
Λ. Αλεξάνδρας 173
115 22 Αθήνα
 - Δ/ση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης
Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος
Μοναστηρίου 326
541 21 Θεσσαλονίκη

- 3. Υπουργείο Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής**
- ι. Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής**
- Δ/ση Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος
 - Δ/ση Λιμενικών & Κτιριακών Υποδομών
 - Δ/ση Λιμενικής Αστυνομίας
- Ακτή Βασιλειάδη
Πύλη Ε1/Ε2
185 10 Πειραιάς
- 4. Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας**
- ι. Σώμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων**
- Γραφείο κας Γενικής Διευθύντριας
Λ. Κηφισίας 1-3
115 23 Αθήνα
 - Τμήμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος Νοτίου Τομέα
Λ. Κηφισίας 1-3
115 23 Αθήνα
 - Τμήμα Επιθεώρησης Περιβάλλοντος Βορείου Τομέα
Αδριανουπόλεως 24
551 33 Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
 - Συντονιστικό Γραφείο Αντιμετώπισης Περιβαλλοντικών Ζημιών (ΣΥΓΑΠΕΖ)
Λ. Μεσογείων 119
101 92 Αθήνα
- ι. Γενική Δ/ση Περιβαλλοντικής Πολιτικής**
- Διεύθυνση Προστασίας Βιοποικιλότητας, Εδάφους και Διαχείρισης Αποβλήτων
Πατησίων 117
112 51 Αθήνα
- 5. Υπουργείο Οικονομικών**
- ι. Γενικό Χημείο του Κράτους**
- Αν. Τσόχα 16
115 21 Αθήνα
- 6. Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων**
- ι. Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας**
- Πατριάρχου Γρηγορίου & Νεαπόλεως
153 10 Αγία Παρασκευή Αττικής
- 7. Υπουργείο Υγείας**
- ι. ΚΕΕΛΠΝΟ**
- Αγράφων 3-5
151 23 Μαρούσι
- 8. Περιφέρειες του Κράτους**
- ι. Δ/σεις ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ.**

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

30 Δεκεμβρίου 2016

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 4326

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. οικ. 62952/5384

Έγκριση Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ), σύμφωνα με το άρθρο 31 του ν. 4342/2015.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ - ΥΓΕΙΑΣ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ - ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 35 παράγραφος 1 του ν. 4042/2012 «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ - Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ - Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής» (ΦΕΚ Α' 24), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 παραγρ. 1, του ν. 4342/2015 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 «Για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των Οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των Οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ», όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2013/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013 «Για την προσαρμογή της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας» και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 43).

2. Τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1 έως 3 και 2 παράγραφος 1 περ. ζ' και 2 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (ΦΕΚ Α' 34), όπως η παρ. 1 του άρθρου 1 τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ Α' 70).

3. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα, όπως τέθηκε σε ισχύ με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ Α' 98).

4. Τις διατάξεις του π.δ. 123/2016 «Ανασύσταση και μετονομασία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης

και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ανασύσταση του Υπουργείου Τουρισμού, σύσταση Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και Υπουργείου Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, μετονομασία Υπουργείων Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων» (ΦΕΚ Α' 208).

5. Τις διατάξεις του π.δ. 125/2016 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α' 210).

6. Τις διατάξεις του π.δ. 73/2015 «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α' 116).

7. Την υπ' αριθ. 198/2016 απόφαση του Πρωθυπουργού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας Σωκράτη Φάμελλο» (ΦΕΚ Β' 3722).

8. Την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 49 της 15.12.2015 «Τροποποίηση και έγκριση του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (Ε.Σ.Δ.Α.) και του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Πρόληψης Δημιουργίας Αποβλήτων που κυρώθηκαν με την 51373/4684/25-11-2015 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σύμφωνα με το άρθρο 31 του ν. 4342/2015» (ΦΕΚ Α' 174).

9. Την απόφαση 2014/955/ΕΕ της Επιτροπής «για την τροποποίηση της απόφασης 2000/532/ΕΚ όσον αφορά τον κατάλογο των αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» (ΕΕ L 370/30.12.2014/σελ. 44).

10. Τον Κανονισμό (ΕΕ) υπ' αριθ. 1357/2014 της Επιτροπής «για την αντικατάσταση του παραρτήματος III της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών» (ΕΕ L 365/19.12.2014/σελ. 89).

11. Την υπ' αριθ. οικ. 43942/4026/2016 κοινή υπουργική απόφαση «Οργάνωση και λειτουργία Ηλεκτρονικού Μητρώου Αποβλήτων (ΗΜΑ), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 4042/2012 (Α' 24), όπως ισχύει» (Β' 2992).

12. Την υπ' αριθ. οικ. 51575/26-10-2016 κοινή υπουργική απόφαση έγκρισης της «Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Επικινδύνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ)».

13. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1 Σκοπός

Η παρούσα απόφαση αποσκοπεί στην εφαρμογή των άρθρων 22 και 23 του ν. 4042/2012, καθώς και του άρθρου 35 του ίδιου Νόμου, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 του ν. 4342/2015, προκειμένου, μέσω μιας ολοκληρωμένης και ορθολογικής διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων, να προωθείται η ιεράρχηση των αποβλήτων που προβλέπεται στην οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών», όπως αυτή έχει τροποποιηθεί και ισχύει, ώστε να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, και παράλληλα η διαχείριση των αποβλήτων να συνεισφέρει θετικά στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Άρθρο 2 Έγκριση - Περιεχόμενο του Εθνικού Σχεδιασμού Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ)

1. Εγκρίνεται το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων (ΕΣΔΕΑ), το οποίο εκπονήθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 22, 23 και 35 (παρ. 1) του ν. 4042/2012, δεδομένου ότι για τα επικίνδυνα απόβλητα, λόγω των ιδιοτήτων τους και της εξειδίκευσης των εγκαταστάσεων διαχείρισής τους, απαιτείται ειδικότερη αντιμετώπιση σε εθνικό επίπεδο, με βάση αυστηρά περιβαλλοντικά πρότυπα και λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνικές, περιβαλλοντικές, χωροταξικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της χώρας.

2. Το ΕΣΔΕΑ καθορίζει στόχους, γενικούς και ειδικούς, και τα ενδεδειγμένα μέτρα και δράσεις, στο πλαίσιο του νέου Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) και συνιστά ένα Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης για τα επικίνδυνα απόβλητα.

3. Το περιεχόμενο του ΕΣΔΕΑ περιγράφεται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι που προσαρτάται στην παρούσα απόφαση και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής.

Άρθρο 3 Τροποποιήσεις διατάξεων

1. Η υπ' αριθ. 13588/725/2006 (Β' 383) κοινή υπουργική απόφαση τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος Β.2.2 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«2.2. α) Για τη χορήγηση της άδειας συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων απαιτείται υποβολή αίτησης από τον ενδιαφερόμενο που συνοδεύεται από Μελέτη της οργάνωσης του δικτύου συλλογής και μεταφοράς, καθώς και από στοιχεία και πληροφορίες που προβλέπονται στον ν. 1741/1987 και στην υπ' αριθ. 71538/2868/1997 υπουργική απόφαση, όπως ισχύουν, και στο π.δ. 104/1999. Η μελέτη και τα ως άνω στοιχεία και πληροφορίες εξειδικεύονται στις Γενικές Τεχνικές Προδιαγραφές του άρθρου 5 της παρούσας απόφασης.

β) Η άδεια συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων συμπεριλαμβάνεται στα δικαιολογητικά που υποβάλλονται για τη χορήγηση των αδειών κυκλοφορίας των φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (Φ.Ι.Χ.) μεταφοράς των εν λόγω αποβλήτων.

γ) Η άδεια συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων καλύπτει και την περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος δραστηριοποιείται μόνο στη μεταφορά αυτών.»

β) Η παράγραφος Β.2.3.β. του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Παράβολο, για το ύψος του οποίου ισχύουν τα εξής:

- για την άδεια συλλογής και μεταφοράς, 300 ευρώ,
- για την έγγραφη συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά, το ύψος είναι ανάλογο της προβλεπόμενης ποσότητας των προς μεταφορά αποβλήτων και καθορίζεται σε 1 ευρώ ανά τόνο μέχρι 1000 τόνους και πέραν αυτού παραμένει σταθερό, 1000 ευρώ,
- ειδικά για την διασυνοριακή μεταφορά πλοίων τέλους κύκλου ζωής, 300 ευρώ.

Συνιστάται ειδικός κωδικός στο Πράσινο Ταμείο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, στο οποίο θα καταβάλλονται όλα τα παράβολα για την έκδοση της άδειας συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων, καθώς και τα παράβολα για την έγγραφη συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων, με σκοπό τη συντήρηση, αναβάθμιση και απρόσκοπτη λειτουργία του Ηλεκτρονικού Μητρώου Αποβλήτων (ΗΜΑ).»

γ) Το εδάφιο γ της παραγράφου 4 του άρθρου 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Να καταχωρίζεται υποχρεωτικά στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων (ΗΜΑ), σύμφωνα με το άρθρο 2 της υπ' αριθ. 43942/4026/2016 (Β' 2992) κοινής υπουργικής απόφασης».

δ) Στο άρθρο 12 αντικαθίστανται οι λέξεις «Περιφέρεια» και «Γενικού Γραμματέα» από «Αποκεντρωμένη Διοίκηση» και «Συντονιστή», αντιστοίχως, η δε παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε περίπτωση ρύπανσης ενός χώρου με επικίνδυνα απόβλητα συνεπεία ατυχήματος, συμπεριλαμβανομένων και των περιστατικών όπου απαιτείται επείγουσα διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, μετά την υλοποίηση των άμεσων μέτρων καταστολής του συμβάντος από τις αρμόδιες Πυροσβεστικές Αρχές, όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξυγίανση και αποκατάσταση του χώρου και την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος λαμβάνονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου. Ειδικότερα, οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις αποτελούν τις αρμόδιες αρχές για την εποπτεία και έγκριση εκτέλεσης των απαιτούμενων μέτρων/ εργασιών, η δε υλοποίηση των απαιτούμενων μέτρων/ εργασιών αναλαμβάνονται από τον υπόχρεο φορέα/ κάτοχο των επικίνδυνων αποβλήτων ή από την υπηρεσία περιβάλλοντος της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης στις περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να διαπιστωθεί η ταυτότητα του παραγωγού ή κατόχου των επικίνδυνων αποβλήτων».

ε) Το άρθρο 13 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση που μία περιοχή έχει κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, όπως

αυτή ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3013/2002, λόγω επικίνδυνης ρύπανσης ατμόσφαιρας, εδάφους ή/και υδάτων συνεπεία επικίνδυνων αποβλήτων και ανάλογα με το χαρακτηρισμό της καταστροφής από τον Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, ο Περιφερειάρχης ή ο Συντονιστής της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατά περίπτωση, προβαίνουν σε ειδικό συντονισμό του δυναμικού και των μέσων των υπηρεσιών και των φορέων που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο και/ή κινητοποιούν δυναμικό και μέσα επιπλέον του διατιθέμενου υπό κανονικές συνθήκες, προκειμένου τα συγκεκριμένα επικίνδυνα απόβλητα να μην αποτελέσουν απειλή κατά του πληθυσμού ή του περιβάλλοντος».

στ) Το Παράρτημα Ι αντικαθίσταται από το Παράρτημα ΙΙ της παρούσας (Παράρτημα της υπ' αριθ. 2014/955/ΕΕ Απόφασης της Επιτροπής (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 370) «για την τροποποίηση της απόφασης 2000/532/ΕΚ όσον αφορά τον κατάλογο των αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» όπως ισχύει).

ζ) Το Παράρτημα ΙΙ αντικαθίσταται από το Παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας (Παράρτημα του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1357/2014 της Επιτροπής (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 365) «για την αντικατάσταση του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών» όπως ισχύει).

2. Η υπ' αριθ. 24944/1159/2006 (Β' 791) κοινή υπουργική απόφαση τροποποιείται ως εξής:

α) Αντικαθίσταται η αρίθμηση των άρθρων 3, 4, 5 και 6 από άρθρα 2, 3, 4 και 5, αντιστοίχως.

β) Η παράγραφος 5.7.4.1 του Παραρτήματος του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«5.7.4.1 Απαιτήσεις ποιότητας»

Το πάχος των φύλλων της συνθετικής μεμβράνης πρέπει να είναι τουλάχιστον 2,5 mm, το μήκος τουλάχιστον 150 m και το πλάτος τουλάχιστον 5 m και να πληροί τους όρους καταλληλότητας του παρακάτω πίνακα:

Μηχανική ιδιότητα υλικού	Μέθοδος μέτρησης (ενδεικτική)/Τιμή
Εφελκυστική αντοχή θραύσης	DIN EN ISO 527-3, PK5, 100mm/min >= 26 N/mm ²
Εφελκυστική αντοχή διαρροής	DIN EN ISO 527-3, PK5, 100mm/min >= 16 N/mm ²
Επιμήκυνση σε θραύση	DIN EN ISO 527-3, PK 5, >= 700 %
Επιμήκυνση σε διαρροή	DIN EN ISO 527-3, PK 5, >= 10 %
Αντοχή σε σχισμό	DIN EN ISO 527-3, E-modulus>500N/mm ²
Αντοχή σε διάτρηση	ASTM D 4833 > 320 N

Αντοχή σε εφελκυσμό κατά τη Θραύση	ISO 34-1/B (a) >= 130 N/mm
Όριο σχισμού	DIN 53363- σχετίζεται με το πάχος
Πολυαξονική επιμήκυνση σε Θραύση	Πολυαξονική Επιμήκυνση σε Θραύση DIN53861 >15%

γ) Στο περιεχόμενο του «Εντύπου Αναγνώρισης για τη συλλογή και μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων» της παραγράφου 9.2 του Παραρτήματος του άρθρου 4 και ειδικότερα στο πεδίο 1 αυτού, αντικαθίσταται η φράση «Αριθμός μητρώου ΥΠΕΧΩΔΕ» από: «Αριθμός Ηλεκτρονικού Μητρώου Αποβλήτων (ΗΜΑ)», σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην υπ' αριθμ. 43942/4026/2016 (Β' 2992) κοινή υπουργική απόφαση.

δ) Η παράγραφος 9.3 του Παραρτήματος του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής: «9.3. Για τη συλλογή και μεταφορά των αποβλήτων ελαίων και όσον αφορά το έντυπο αναγνώρισης και τη διαδικασία υποβολής αυτού, ισχύουν τα προβλεπόμενα στο υπ' αριθ. 82/2004 π.δ. (Α' 64). Οι παραγωγοί, τα σημεία και κέντρα συλλογής, οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας των αποβλήτων ελαίων και τα εγκεκριμένα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης υποχρεούνται να διατηρούν αντίγραφο του εντύπου αναγνώρισης επί τρία (3) τουλάχιστον έτη».

ε) Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 9.4.1 του Παραρτήματος του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι παραγωγοί, συμπεριλαμβανομένων των σημείων συλλογής των αποβλήτων ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών, οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης και ανάκτησης των αποβλήτων ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και τα εγκεκριμένα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης υποχρεούνται να διατηρούν αντίγραφο του εντύπου αναγνώρισης επί τρία (3) τουλάχιστον έτη.»

στ) Ο πίνακας 2 του κεφαλαίου 12 του Παραρτήματος του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«Πίνακας 2 (Συμπληρώνεται από τον φορέα διαχείρισης του συγκεκριμένου επικίνδυνου αποβλήτου, εξαιρουμένων των φορέων που προβαίνουν μόνον σε συλλογή και μεταφορά). Ο Πίνακας αφορά κάθε επικίνδυνο απόβλητο που είτε διαχειρίζεται η εγκατάσταση είτε παράγεται από τις διαδικασίες διαχείρισης ή/και από άλλες δραστηριότητες της εγκατάστασης).

1	Επωνυμία φορέα ή εγκατάστασης διαχείρισης του Ε.Α.	
2	Περιγραφή των δραστηριοτήτων διαχείρισης του Ε.Α. στις οποίες ενδεχομένως προβαίνει η επιχείρηση [1]	- συλλογή - μεταφορά - αποθήκευση - μεταφόρτωση - ανάκτηση - διάθεση
3	Διαχειριζόμενο (ή παραγόμενο) Απόβλητο Κωδικός ΕΚΑ	
4	Κλάση UN	

5	Ποσότητα αποβλήτου που έτυχε διαχείρισης κατά το τρίμηνο του έτους (τόνοι)	
6	Προέλευση αποβλήτου [2]	
7	Χημική σύσταση/ αναλυτική μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε	
8	Φυσικά χαρακτηριστικά	
9	Χαρακτηρισμός κινδύνων (αριθμός H)	
10	Αποθήκευση (τρόπος, χρονική διάρκεια)	
11	Μεταφόρτωση	
12	Εργασία Ανάκτησης (R)	
13	Εργασία Διάθεσης(D)	
14	Αποδέκτης(ες) που αναλαμβάνει(ουν) τις εργασίες 10, 11, 12 και 13 (επωνυμία, θέση εγκατάστασης) [3]	
15	Χρησιμοποιείται κάποια μέθοδος με στόχο την μείωση της ποσότητας του παραγομένου από τις δραστηριότητες της εγκατάστασης αποβλήτου; [1]	- όχι - ναι Εάν ναι, ποια μέθοδος;
16	Εάν απαντάτε όχι στο 15, παραθέστε τους λόγους μη δυνατότητας μείωσης της ποσότητας του παραγομένου αποβλήτου	
17	Εάν δεν αξιοποιείτε το παραγόμενο από τις δραστηριότητες της εγκατάστασης απόβλητο, παραθέστε τους λόγους μη δυνατότητας ανάκτησης	
18	Σχόλια-παρατηρήσεις	

[1] σημειώστε το αντίστοιχο τετράγωνο

[2] επιχείρηση από την οποία συλλέχθηκε το απόβλητο ή διαδικασία στην εγκατάσταση από την οποία προέκυψε το απόβλητο.

[3] αφορά τα παραγόμενα από τις δραστηριότητες της εγκατάστασης απόβλητα ή τα μεταφερόμενα απόβλητα.»

3. Η υπ' αριθ. 146163/2012 (Β' 1537) κοινή υπουργική απόφαση τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται για τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων της παραγράφου 1 εδάφιο (ii) του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης που προέρχονται από ΥΜ, όπως αυτές ορίζο-

νται στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, δεδομένου ότι η διαχείριση των αποβλήτων των παραγράφων 1 εδάφιο (i) και 1 εδάφιο (iii) του άρθρου 2 ρυθμίζεται από ειδικές διατάξεις.»

β) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 καταργείται η φράση: «ανεξαρτήτως ποσότητας».

γ) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5.2. του άρθρου 8 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα ΕΑΑΜ, τα οποία έχουν υποστεί επεξεργασία σε μονάδες Αποστείρωσης, σύμφωνα με τις Γενικές Τεχνικές Προδιαγραφές του άρθρου 5 της παρούσας απόφασης, είναι απόβλητα που προσομοιάζουν με τα αστικά στερεά απόβλητα και διατίθενται σε Χώρους Υγειονομικής Ταφής ή σε εγκαταστάσεις ενεργειακής ανάκτησης σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.»

δ) Το εδάφιο β της παραγράφου Α2.3 του άρθρου 10 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Παράβολο το ύψος του οποίου κλιμακώνεται ως εξής:

- για την άδεια συλλογής και μεταφοράς, ύψους 300 ευρώ

- για την έγγραφη συγκατάθεση στη διασυνοριακή μεταφορά, το ύψος είναι ανάλογο της προβλεπόμενης ποσότητας των προς μεταφορά αποβλήτων και καθορίζεται σε 1 ευρώ ανά τόνο μέχρι 1000 τόνους και πέραν αυτού παραμένει σταθερό, 1000 ευρώ.

Τα ως άνω παράβολα καταβάλλονται στο Πράσινο Ταμείο, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο Β.2.3.β. του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 13588/725/2006 (Β' 383) κοινής υπουργικής απόφασης, όπως η παράγραφος αυτή τροποποιείται με την παράγραφο 1.α του άρθρου 3 της παρούσας απόφασης.»

ε) Στην παράγραφο 1.2. εδάφιο β του άρθρου 11 και στις παραγράφους 6.4.2, 6.4.3, 6.4.4, 6.4.5 και 8.2.6 του Παραρτήματος ΙΙ, όπου αναφέρεται «Παράρτημα ΙΙ» αυτό αντικαθίσταται από «Παράρτημα Ι».

στ) Το εδάφιο γ της παραγράφου 2 του άρθρου 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Να καταχωρίζεται υποχρεωτικά στο Ηλεκτρονικό Μητρώο Αποβλήτων (ΗΜΑ), σύμφωνα με το άρθρο 2 της υπ' αριθ. 43942/4026/2016 (Β' 2992) κοινής υπουργικής απόφασης.»

ζ) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση που μία περιοχή έχει κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας συνεπεία επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων, ισχύουν τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 της υπ' αριθ. 13588/725/2006 (Β' 383) κοινής υπουργικής απόφασης»

η) Η παράγραφος 4 του άρθρου 13 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με μέριμνα των αρμόδιων φορέων, από τους οποίους χορηγείται άδεια λειτουργίας, οι ΥΜ που δεν υπόκεινται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση και παράγουν ΕΑΥΜ, υποχρεούνται να τα παραδίδουν σε αδειοδοτημένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του οικείου Δημοτικού Συστήματος συλλογής και μεταφοράς, κατόπιν σύναψης σχετικής σύμβασης.»

θ) Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 καταργείται και οι παράγραφοι 2 και 3 αναριθμούνται σε 1 και 2, αντίστοιχως.

ι) Οι περίοδοι: «Τα ΕΑΑΜ συλλέγονται πλησίον ... του συνολικού τους όγκου» της παραγράφου Β.1.1.2.1 του Παραρτήματος Ι, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ΕΑΑΜ συλλέγονται πλησίον του τόπου παραγωγής τους. Απαγορεύεται η διαδικασία εκκένωσης και επαναλαμβανόμενης πλήρωσης του πρωτογενούς υποδοχεία (υποδοχείας που βρίσκεται σε άμεση επαφή με τα απόβλητα). Η πλήρωση των υποδοχέων δεν πρέπει να ξεπερνά τα τρία τέταρτα (3/4) του συνολικού τους όγκου.»

ια) Στην παράγραφο Β.1.1.2.2 του Παραρτήματος Ι η φράση «: «αφού πρώτα υποστούν τεμαχισμό ώστε να μην είναι αναγνωρίσιμα.» διαγράφεται.

ιβ) Η περίοδος: «Τα πιο κατάλληλα και ευρέως χρησιμοποιούμενα ... πριν την επαναχρησιμοποίησή τους.» της παραγράφου Β.1.2.1 του Παραρτήματος Ι αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα πιο κατάλληλα και ευρέως χρησιμοποιούμενα μέσα συσκευασίας τα οποία πρέπει να χρησιμοποιούνται είναι τα εξής:

- Βαρέλια
- Κάδοι
- Σακούλες
- Δοχεία
- Άλλα είδη (συνδυασμένες συσκευασίες).

Τα δευτερογενή χρησιμοποιημένα μέσα συσκευασίας των στερεών επικινδύνων αποβλήτων (υποδοχείς που δεν έρχονται σε επαφή με τα απόβλητα), μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν, εάν τηρούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις:

• Δεν έχουν υποστεί οποιουδήποτε είδους βλάβη (καταπόνηση, φθορά, θραύση) κατά τις προηγούμενες χρήσεις τους.

• Έχουν υποστεί σχολαστικό καθαρισμό και απολύμανση, με πιστοποίηση από την εγκατάσταση παραλαβής, πριν την επαναχρησιμοποίησή τους.»

ιγ) Το σημείο 8 της παραγράφου Β.1.2.3 του Παραρτήματος Ι: «μεταξύ του περιέκτη και της σακούλας ... τυχόν διαφυγές υγρών απόβλητων,» αντικαθίσταται ως εξής:

• «προκειμένου για απόβλητα τα οποία ενέχουν κίνδυνο εκροής υγρών (απόβλητα σε υγρή ή λασπώδη μορφή, εμποτισμένα υλικά κ.α.), μεταξύ του δευτερογενούς και του πρωτογενούς περιέκτη πρέπει να παρεμβάλλεται κατάλληλο απορροφητικό υλικό. Το υλικό αυτό θα πρέπει να είναι σε επαρκή ποσότητα, ώστε να είναι δυνατόν να απορροφά τυχόν διαφυγές των απόβλητων,».

ιδ) Το σημείο 4 της παραγράφου Β.1.2.4 του Παραρτήματος Ι: «ανθεκτικές στις θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά την αποστείρωση» καταργείται.

ιε) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου Β.4.1.2.2 του Παραρτήματος Ι: «Η μέθοδος της αποστείρωσης μέσω ακτινοβολίας-μικροκυμάτων προϋποθέτει τη χρήση ατμού.» τροποποιείται ως εξής «Η μέθοδος της αποστείρωσης μέσω ακτινοβολίας-μικροκυμάτων προϋποθέτει τη συνύπαρξη ατμού.»

ιστ) Στην παράγραφο Β.4.3.3 του Παραρτήματος Ι, οι αναφερόμενοι «προτεινόμενοι κωδικοί ΕΚΑ: 18 01 04, 18 02 03» αντικαθίστανται από: «προτεινόμενος κωδικός ΕΚΑ: 19 02 03».

ιζ) Η 2η στήλη του Πίνακα Ι του Παραρτήματος Ι στις «Τεχνολογίες Αποτέφρωσης» αντικαθίσταται ως εξής:

- «ΕΑΥΜ κατάλληλα προς επεξεργασία
- Μικτά Επικίνδυνα Απόβλητα (ΜΕΑ)
- Επικίνδυνα Απόβλητα Αμιγώς Μολυσματικά (ΕΑΑΜ)
- Ορισμένες κατηγορίες Άλλων Επικινδύνων Αποβλήτων (ΑΕΑ) σύμφωνα με τα αναφερόμενα στους ενδεικτικούς καταλόγους του άρθρου 6 της παρούσας και τις διαθέσιμες πληροφορίες των Δελτίων Δεδομένων Ασφαλείας των συστατικών των αποβλήτων».

ιη) Η 4η στήλη του Πίνακα Ι του Παραρτήματος Ι στις «Τεχνολογίες Αποστείρωσης» / «Ακτινοβολία - Μικροκύματα» αντικαθίσταται ως εξής:

«Χαρακτηριστικά της μεθόδου

• Αυτοματοποιημένη μέθοδος - μικρές απαιτήσεις σε προσωπικό

- Τεμαχισμός των αποβλήτων
- Δεν απαιτείται η χρήση χημικών
- Παράγονται υγρά απόβλητα και αέριες εκπομπές
- Τα επεξεργασμένα απόβλητα είναι δυνατό να διατεθούν σε ΧΥΤΑ ή σε εγκαταστάσεις ενεργειακής αξιοποίησης
- Υπάρχουν περιορισμοί της απόδοσης της τεχνολογίας (π.χ. περιεκτικότητα σε μέταλλα)
- Χαμηλό κόστος λειτουργίας
- Δεν είναι κατάλληλη για όλα τα ρεύματα επικινδύνων αποβλήτων».

ιθ) Στις γραμμές 3 και 4 του Πίνακα ΙΙ του Παραρτήματος Ι και στη στήλη «Παρατηρήσεις» το περιεχόμενο αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά περίπτωση λαμβάνονται υπόψη και οι προτεινόμενες εργασίες διαχείρισης σύμφωνα με τα αναφερόμενα στους ενδεικτικούς καταλόγους του άρθρου 6 της παρούσας.»

κ) Στο υπό 6.1 του Παραρτήματος ΙΙ καταργούνται οι εξής παρενθέσεις: (Πίνακας 1 του Παραρτήματος Ι της παρούσας), (Πίνακας 2 του Παραρτήματος Ι της παρούσας), (Πίνακας 3 του Παραρτήματος Ι της παρούσας) και (Πίνακας 4 του Παραρτήματος Ι της παρούσας).

κα) Ο τίτλος του Πίνακα 7 του Παραρτήματος ΙΙ αντικαθίσταται ως εξής:

«Πίνακας 7: Είδος εφαρμοζόμενης επεξεργασίας ΕΑΥΜ (ίδιος με τον Πίνακα ΙΙ του Παραρτήματος Ι της παρούσας)»

Στις γραμμές 3 και 4 του ίδιου Πίνακα και στη στήλη «Παρατηρήσεις» το περιεχόμενο αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά περίπτωση λαμβάνονται υπόψη και οι προτεινόμενες εργασίες διαχείρισης σύμφωνα με τα αναφερόμενα στους ενδεικτικούς καταλόγους του άρθρου 6 της παρούσας.»

κβ) Στην παράγραφο 9.4 του Παραρτήματος ΙΙ η τελευταία πρόταση τροποποιείται ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή, η ΥΜ θα πρέπει να αποταθεί στη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας ή/και στην αρμόδια υπηρεσία της οικείας Υγειονομικής Περιφέρειας ή/και στο Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, προκειμένου να τους συμβουλευτεί για τις περαιτέρω ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί».

κγ) Το τρίτο εδάφιο της ενότητας 12 του Παραρτήματος II αντικαθίσταται ως εξής: «Οι λόγοι, για τους οποίους μπορεί να γίνει αναθεώρηση του ΕΚΔΑΥΜ νωρίτερα από τα 3 έτη, είναι οι παρακάτω:»

κδ) Το υπό 13.1 του Παραρτήματος II αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ) το οποίο εκπονούν, διατηρούν και εφαρμόζουν οι προαναφερόμενες ΥΜ, εντοπίζει και ελαχιστοποιεί τους κινδύνους ρύπανσης, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που πηγάζουν κατά τη λειτουργία και συντήρηση της ΥΜ με στόχο την ολοκληρωμένη προστασία του περιβάλλοντος και πρόληψη της ρύπανσης. Το ΣΠΔ πληροί τις κύριες

απαιτήσεις του Διεθνούς Προτύπου ISO 14001 ή του EMAS και είναι αντίστοιχα πιστοποιημένο.»

Άρθρο 4

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας καταργούνται:
α) η υπ' αριθ. 8668/2007 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 287).

β) κάθε διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις της παρούσας ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτήν.

Άρθρο 5

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- 1 ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
- 2 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
- 2.1 ΠΗΓΕΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
 - 2.1.1 *Ε.Α. από Βιομηχανίες και Εγκαταστάσεις Κοινής Ωφέλειας*
 - 2.1.2 *Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων*
 - 2.1.3 *Επικίνδυνα ρεύματα εναλλακτικής διαχείρισης*
 - 2.1.4 *Απόβλητα που περιέχουν αμίαντο (επικίνδυνα ΑΕΚΚ)*
 - 2.1.5 *Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα ΑΣΑ*
 - 2.1.6 *Απόβλητα που περιέχουν πολυχλωριωμέναδιφαινύλια/ τριφαινύλια (PCB/ PCT)*
- 2.2 ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΕΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ
 - 2.2.1 *Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα*
 - 2.2.1.1 *Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση*
 - 2.2.1.2 *Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ*
 - 2.2.1.3 *Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ-ΣΤΑΤ*
 - 2.2.1.4 *Γεωγραφική κατανομή βιομηχανικών Ε.Α.*
 - 2.2.2 *Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων*
 - 2.2.2.1 *Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση*
 - 2.2.2.2 *Παραγόμενες ποσότητες ανά κατηγορία αποβλήτων*
 - 2.2.2.3 *Γεωγραφική κατανομή ΕΑΥΜ*
 - 2.2.3 *Επικίνδυνα απόβλητα από εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού κ.λπ.*
 - 2.2.3.1 *Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση*
 - 2.2.3.2 *Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ*
 - 2.2.3.3 *Γεωγραφική κατανομή*
 - 2.2.4 *Απόβλητα έλαια (ΑΕ)*
 - 2.2.4.1 *Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή*
 - 2.2.5 *Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ)*
 - 2.2.5.1 *Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή*
 - 2.2.6 *Απόβλητα συσσωρευτών οχημάτων και βιομηχανίας (ΑΣΟΒ)*
 - 2.2.6.1 *Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή*
 - 2.2.7 *Απόβλητα φορητών ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών (ΗΣ&Σ)*
 - 2.2.7.1 *Παραγόμενες ποσότητες – Προέλευση – Γεωγραφική κατανομή*
 - 2.2.8 *Επικίνδυνα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)*
 - 2.2.9 *Απόβλητα που περιέχουν αμίαντο (επικίνδυνα ΑΕΚΚ)*
 - 2.2.9.1 *Παραγόμενες ποσότητες – Διαχρονική εξέλιξη παραγωγής*
 - 2.2.10 *Απόβλητα συσκευασιών επικίνδυνων ουσιών*
 - 2.2.11 *Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα ΑΣΑ (ΜΠΕΑ)*
 - 2.2.12 *Απόβλητα που περιέχουν πολυχλωριωμέναδιφαινύλια/ τριφαινύλια (PCB/ PCT)*
- 2.3 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 2.3.1 *Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα*
 - 2.3.1.1 *Πρακτικές διαχείρισης*
 - 2.3.1.2 *Συνολικά αποθηκευμένες ποσότητες*
 - 2.3.1.3 *Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις*
 - 2.3.1.4 *Διασυνοριακές μεταφορές*
 - 2.3.2 *Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων*
 - 2.3.2.1 *Πρακτικές διαχείρισης*
 - 2.3.2.2 *Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις*
 - 2.3.3 *Επικίνδυνα απόβλητα από εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού, κ.λπ.*
 - 2.3.3.1 *Πρακτικές διαχείρισης*
 - 2.3.3.2 *Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις*
 - 2.3.3.3 *Συνολικά αποθηκευμένες ποσότητες*
 - 2.3.4 *Απόβλητα έλαια (ΑΕ)*

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- 2.3.4.1 Πρακτικές διαχείρισης
- 2.3.4.2 Διασυνοριακές μεταφορές
- 2.3.4.3 Επίτευξη στόχων διαχείρισης
- 2.3.5 *Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ)*
 - 2.3.5.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.5.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
- 2.3.6 *Απόβλητα συσσωρευτών οχημάτων και βιομηχανίας (ΑΣΟΒ)*
 - 2.3.6.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.6.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.6.3 Διασυνοριακές μεταφορές
 - 2.3.6.4 Επίτευξη στόχων διαχείρισης
- 2.3.7 *Απόβλητα φορητών ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών (ΗΣ&Σ)*
 - 2.3.7.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.7.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.7.3 Διασυνοριακές μεταφορές
 - 2.3.7.4 Επίτευξη στόχων διαχείρισης
- 2.3.8 *Επικίνδυνα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)*
 - 2.3.8.1 Διαχείριση λαμπτήρων
 - 2.3.8.1.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.8.1.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.8.1.3 Διασυνοριακές μεταφορές
 - 2.3.8.2 Διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων απορρύπανσης ΑΗΗΕ
- 2.3.9 *Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο (επικίνδυνα ΑΕΚΚ)*
 - 2.3.9.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.9.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.9.3 Διασυνοριακές μεταφορές
 - 2.3.9.4 Διαχείριση «ιστορικών» αμιαντούχων αποβλήτων
- 2.3.10 *Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα ΑΣΑ (ΜΠΕΑ)*
 - 2.3.10.1 Πρακτικές διαχείρισης – Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
- 2.3.11 *Απόβλητα συσκευασιών επικίνδυνων ουσιών*
 - 2.3.11.1 Πρακτικές διαχείρισης – Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.11.2 Διασυνοριακές μεταφορές
- 2.3.12 *Απόβλητα που περιέχουν πολυχλωριωμέναδιφαινύλια/τριφαινύλια (PCB/ PCT)*
 - 2.3.12.1 Πρακτικές διαχείρισης
 - 2.3.12.2 Υφιστάμενα δίκτυα και εγκαταστάσεις
 - 2.3.12.3 Διασυνοριακές μεταφορές
- 2.4 ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 2.4.1 Υφιστάμενη παραγωγή Ε.Α.
 - 2.4.2 Υφιστάμενη διαχείριση Ε.Α.
 - 2.4.3 Αξιολόγηση υφιστάμενης κατάστασης
- 3 ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΕΣΔΕΑ
- 3.1 ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ
- 3.2 ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΑΝΑ ΡΕΥΜΑ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 3.2.1 Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα
 - 3.2.2 Ανάπτυξη συνεργασιών με Πανεπιστήμια και ερευνητικά ινστιτούτα για ανάπτυξη νέων υλικών και τεχνολογιών προς την κατεύθυνση της ανάκτησης. Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων
 - 3.2.3 Επικίνδυνα απόβλητα εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού, κ.λπ.
 - 3.2.4 Ρεύματα εναλλακτικής διαχείρισης
 - 3.2.4.1 Απόβλητα έλαια (ΑΕ)
 - 3.2.4.2 Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ)
 - 3.2.4.3 Απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών
 - 3.2.4.4 Επικίνδυνα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)
 - 3.2.5 Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- 3.2.6 *Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα ΑΣΑ*
- 4 ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 4.1 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 4.1.1 *Εισαγωγή*
 - 4.1.2 *Ποιοτικά και Ποσοτικά Δεδομένα*
 - 4.1.2.1 *Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020*
 - 4.1.2.2 *Παραγωγή έτους 2020 ανά κατηγορία αποβλήτων*
 - 4.1.2.3 *Ποιοτική σύσταση*
 - 4.1.3 *Διαχείριση – ποσοτικοποίηση στόχων*
 - 4.1.4 *Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης*
 - 4.1.4.1 *Δίκτυα συλλογής και μεταφοράς*
 - 4.1.4.2 *Δίκτυα ανάκτησης (R)*
 - 4.1.4.3 *Δίκτυα διάθεσης (D)*
 - Διευθέτηση «ιστορικά» αποθηκευμένων επικίνδυνων αποβλήτων
 - 4.1.5 *Καταγραφή και Αποκατάσταση Ρυπασμένων Χώρων*
 - 4.2 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ
 - 4.2.1 *Εισαγωγή*
 - 4.2.2 *Ποιοτικά και Ποσοτικά Δεδομένα Παραγωγής*
 - 4.2.2.1 *Εξέλιξη παραγωγής έως το 2020*
 - 4.2.3 *Διαχείριση ΕΑΥΜ*
 - 4.2.4 *Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης*
 - 4.2.4.1 *Δίκτυα Συλλογής και Μεταφοράς*
 - 4.2.4.2 *Δίκτυα Ανάκτησης (R) /Διάθεσης (D)*
 - 4.3 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ, ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ Κ.ΛΠ.
 - 4.3.1 *Εξέλιξη παραγωγής αποβλήτων*
 - 4.3.2 *Γενικές αρχές διαχείρισης*
 - 4.3.3 *Δίκτυα συλλογής, μεταφοράς και διασυνοριακής μεταφοράς*
 - 4.3.4 *Δίκτυα επεξεργασίας (D/R)*
 - 4.4 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ (ΑΕ)
 - 4.4.1 *Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020*
 - 4.4.2 *Διαχείριση – ποσοτικοποίηση στόχων*
 - 4.4.3 *Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης*
 - 4.4.3.1 *Δίκτυα Συλλογής*
 - 4.4.3.2 *Δίκτυα Επεξεργασίας R9 (Εγκαταστάσεις Αναγέννησης)*
 - 4.5 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΖΩΗΣ (ΟΤΚΖ)
 - 4.5.1 *Εισαγωγή*
 - 4.5.2 *Ποιοτικά και Ποσοτικά Δεδομένα*
 - 4.5.2.1 *Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020 - Ποιοτική Σύσταση*
 - 4.5.3 *Σχεδιασμός Διαχείρισης*
 - 4.5.4 *Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης*
 - 4.5.4.1 *Δίκτυα Συλλογής και Μεταφοράς*
 - 4.5.4.2 *Δίκτυα Επεξεργασίας - Ανάκτησης (D/R)*
 - 4.5.4.3 *Δίκτυο Διάθεσης (D)*
 - 4.6 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ (ΑΣΟΒ)
 - 4.6.1 *Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020*
 - 4.6.2 *Διαχείριση – ποσοτικοποίηση στόχων*
 - 4.6.3 *Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης*
 - 4.6.3.1 *Δίκτυα συλλογής, μεταφοράς και διασυνοριακής μεταφοράς*
 - 4.6.3.2 *Δίκτυα Αποθήκευσης (R13)*
 - 4.7 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΦΟΡΗΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΤΗΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ
 - 4.7.1 *Εισαγωγή*
 - 4.7.2 *Ποιοτικά και Ποσοτικά Δεδομένα*
 - 4.7.2.1 *Ποιοτική και Ποσοτική Σύσταση*

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- 4.7.2.2 Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020
- 4.7.3 Διαχείριση – Ποσοτικοποίηση Στόχων
- 4.7.4 Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης
 - 4.7.4.1 Δίκτυα Συλλογής, Μεταφοράς και Διασυννοριακής Μεταφοράς
 - 4.7.4.2 Δίκτυα Ανάκτησης (R)
 - 4.7.4.3 Δίκτυο Διάθεσης (D)
 - 4.7.4.4 Μεταφόρτωση
- 4.8 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
 - 4.8.1 Σχεδιασμός διαχείρισης
 - 4.8.2 Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020
 - 4.8.3 Διαχείριση – ποσοτικοποίηση στόχων
 - 4.8.4 Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης
 - 4.8.4.1 Δίκτυα Συλλογής, Μεταφοράς και Διασυννοριακής Μεταφοράς
- 4.9 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΑΜΙΑΝΤΟ (ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΑΕΚΚ)
 - 4.9.1 Εισαγωγή
 - 4.9.2 Εξέλιξη Παραγωγής έως το 2020
 - 4.9.3 Διαχείριση – Ποσοτικοποίηση Στόχων
 - 4.9.4 Διαμόρφωση Δικτύων και Υποδομών Διαχείρισης
 - 4.9.4.1 Δίκτυα συλλογής, μεταφοράς και διασυννοριακής μεταφοράς
 - 4.9.4.2 Δίκτυο Διάθεσης (D)
- 4.10 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΤΑ ΑΣΑ
 - 4.10.1 Ποιοτικά και Ποσοτικά Δεδομένα
 - 4.10.2 Σχεδιασμός Διαχείρισης
- 4.11 ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ PCBS
- 4.12 ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΔΕΑ
- 4.13 ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - 4.13.1 Κριτήρια αποκλεισμού και εντοπισμού ευρύτερων κατάλληλων περιοχών
 - 4.13.2 Κριτήρια αξιολόγησης για εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων
- 4.14 ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΡΥΠΑΣΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ
- 4.15 ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ
- 4.16 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΔΕΑ
- 4.17 ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ – ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- 5 ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΕΣΔΕΑ
 - 5.1 ΥΠΟΧΡΕΟΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΣΔΕΑ
 - 5.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
- 6 ΧΑΡΤΕΣ
- 7 ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ
- 8 ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ
 - 8.1 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΑ
 - 8.2 «ΙΣΤΟΡΙΚΑ» ΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΠΙΝΑΚΕΣ

- Πίνακας 2-1: Εκτίμηση συνολικά παραγόμενων βιομηχανικών Ε.Α. έτους 2010
- Πίνακας 2-2: Εκτίμηση συνολικά παραγόμενων βιομηχανικών Ε.Α. έτους 2011
- Πίνακας 2-3: Κατανομή παραγωγής βιομηχανικών Ε.Α. 2011 κατά κατηγορία ΕΚΑ-Στατ. (εκτίμηση 2011)
- Πίνακας 2-4: Παραγόμενες ποσότητες στερεών και υγρών ΕΥΜ (εκτίμηση 2011)
- Πίνακας 2-5: Διαχρονική εξέλιξη παραγωγής στερεών ΕΑΥΜ (2006, 2008, 2011)
- Πίνακας 2-6: Προέλευση παραγόμενων Ε.Α. εγκαταστάσεων Κοινής Ωφέλειας & Εξυπηρέτησης Κοινού
- Πίνακας 2-7: Παραγωγή ΑΕ στη χώρα (2010-2011)
- Πίνακας 2-8: Προέλευση των ΟΤΚΖ που παραλήφθηκαν από την ΕΔΟΕ (2010-2011)
- Πίνακας 2-9: Παραγωγή Ε.Α. από την απορρύπανση ΟΤΚΖ (2010-2011)
- Πίνακας 2-10: Παραγωγή συσσωρευτών Pb-οξέος (2010-2011)
- Πίνακας 2-11: Διάθεση στην αγορά και παραγωγή αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2010-2011)
- Πίνακας 2-12α: Παραγωγή επικίνδυνων ΑΗΗΕ (λαμπτήρων), ετών 2010-2011
- Πίνακας 2-12β: Παραγωγή υλικών ειδικής διαχείρισης που παρήχθησαν από την επεξεργασία των ΑΗΗΕ, ετών 2010-2011
- Πίνακας 2-13: Σημαντικότερες εφαρμογές του αμιάντου
- Πίνακας 2-14: Παραγωγή αποβλήτων αμιάντου (2010 – 2011)
- Πίνακας 2-15: Παραγωγή αποβλήτων συσκευασιών επικίνδυνων ουσιών (2011)
- Πίνακας 2-16: Κατάταξη των ΜΠΕΑ σύμφωνα με τον ΕΚΑ
- Πίνακας 2-17: Ποσότητες αποβλήτων PCBs (31-12-2014)
- Πίνακας 2-18: Δίκτυο Εγκαταστάσεων Επεξεργασίας, Αποθήκευσης και Τελικής Διάθεσης Β.Ε.Α. (Φεβρουάριος 2016)
- Πίνακας 2-19: Ανάλυση εργασιών ανάκτησης και διάθεσης δηλωμένων Ε.Α. επί ξηρής βάσης έτους 2011 (εξαιρούνται αμιαντούχα απόβλητα, ΕΑΥΜ και Ε.Α. ΟΤΚΖ και ΑΗΗΕ)
- Πίνακας 2-20: Εργασίες διαχείρισης Ε.Α. στο εξωτερικό, ανά χώρα προορισμού (2010-2011) (εξαιρούνται αμιαντούχα απόβλητα, ΕΑΥΜ και Ε.Α. ΟΤΚΖ)
- Πίνακας 2-21: Καταγεγραμμένη διαχείριση ΕΑΥΜ (2010-2011)
- Πίνακας 2-22: Δίκτυο αδειοδοτημένων εταιρειών στη συλλογή και μεταφορά ΕΑΥΜ (Μάρτιος 2013)
- Πίνακας 2-23: Υφιστάμενες εγκαταστάσεις διαχείρισης ΕΑΥΜ (2015)
- Πίνακας 2-24: Υπόχρεοι παραγωγοί εντεταγμένοι στο ΣΕΔ «ΕΝΔΙΑΛΕ Α.Ε.» (2010 - 2011)
- Πίνακας 2-25: Κέντρα συλλογής του ΣΕΔ «ΕΝΔΙΑΛΕ Α.Ε.» (2010 - 2011)
- Πίνακας 2-26: Εγκαταστάσεις αναγέννησης ΑΕ (2010 - 2011)
- Πίνακας 2-27: Εισαγωγές ΑΕ για επεξεργασία (2010)
- Πίνακας 2-28: Βαθμός επίτευξης στόχων διαχείρισης ΑΕ (2010-2011)
- Πίνακας 2-29: Κάλυψη δικτύου συλλογής (2010-2011)
- Πίνακας 2-30: Υπόχρεοι παραγωγοί εντεταγμένοι στα ΣΕΔ ΑΣΟΒ (2010-2011)
- Πίνακας 2-31: Μονάδες ανακύκλωσης συσσωρευτών Pb-οξέος (2010-2011)
- Πίνακας 2-32: Εξαγωγές ΑΣΟΒ Ni-Cd (2010 - 2011)
- Πίνακας 2-33: Βαθμός επίτευξης στόχων διαχείρισης ΑΣΟΒ (2010-2011)
- Πίνακας 2-34: Εταιρείες συλλογής, μεταφοράς και αποθήκευσης φορητών ΗΣ&Σ (2011)
- Πίνακας 2-35: Μονάδες ανακύκλωσης φορητών ΗΣ&Σ (2011)
- Πίνακας 2-36: Διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2011)
- Πίνακας 2-37: Βαθμός επίτευξης στόχων συλλογής αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2010-2011)
- Πίνακας 2-38: Καταγεγραμμένη διαχείριση επικίνδυνων ΑΗΗΕ (λαμπτήρων) έτους 2010
- Πίνακας 2-39: Αδειοδοτημένες ΕΑΚ αμιάντου (27-3-2013)
- Πίνακας 2-40: ΧΥΤΕΑ όπου έχουν διατεθεί αμιαντούχα απόβλητα
- Πίνακας 2-41: Διάθεση αμιαντούχων αποβλήτων στην Ελλάδα και το εξωτερικό (2006-2011)
- Πίνακας 2-42: Διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων συσκευασιών επικίνδυνων ουσιών (2010-2011)
- Πίνακας 2-43: Ποσότητες αποβλήτων PCBs που μεταφέρθηκαν διασυνοριακά κατά τα έτη 2000 – 2012
- Πίνακας 2-44: Υφιστάμενη παραγωγή** επικίνδυνων αποβλήτων (έτος αναφοράς 2011)
- Πίνακας 2-45: Υφιστάμενη παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων ανά Περιφέρεια (έτος αναφοράς 2011)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- Πίνακας 2-46: Υφιστάμενη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων (έτος αναφοράς 2011)
- Πίνακας 2-47: Συγκεντρωτικά στοιχεία υφιστάμενης διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων (έτος αναφοράς 2011)
- Πίνακας 2-48: Επίτευξη ποσοτικών στόχων διαχείρισης (έτος αναφοράς 2011)
- Πίνακας 4-1: Εξέλιξη παραγωγής βιομηχανικών επικίνδυνων αποβλήτων ανά τομέα βιομηχανικής και συναφούς δραστηριότητας
- Πίνακας 4-2: Παραγωγή βιομηχανικών επικίνδυνων αποβλήτων έτους 2020 σε t, ανά κατηγορία ΕΚΑ-Στατ.
- Πίνακας 4-3: Δυναμικότητα δικτύου ανάκτησης ανά βασική κατηγορία ΒΕΑ
- Πίνακας 4-4: Απαιτήσεις ανάκτησης ΒΕΑ σε περιφερειακό επίπεδο
- Πίνακας 4-5: Δυναμικότητα δικτύου διάθεσης κατά βασική κατηγορία ΒΕΑ
- Πίνακας 4-6: Απαιτήσεις διάθεσης ΒΕΑ σε περιφερειακό επίπεδο
- Πίνακας 4-7: Εξέλιξη συνολικής παραγωγής ΕΑΥΜ (έτη 2011 και 2020)
- Πίνακας 4-8: Παραγόμενες ποσότητες στερεών ΕΑΥΜ ανά περιφέρεια (έτος 2020)
- Πίνακας 4-9: Υφιστάμενη και προβλεπόμενη (για το έτος 2040) από το ΕΕΣΔΕΑΥΜ δυναμικότητα μονάδων διάθεσης ΕΑΥΜ
- Πίνακας 4-10: Εξέλιξη παραγωγής επικίνδυνων αποβλήτων από ΟΚΩ ανά ΣΤΑΚΟΔ
- Πίνακας 4-11: Εξέλιξη παραγωγής ΑΕ (2010-2020)
- Πίνακας 4-12: Ποσοτικοποίηση στόχων σχεδιασμού διαχείρισης αποβλήτων ελαίων (2016& 2020)
- Πίνακας 4-13: Κατανομή ανά Περιφέρεια εγκαταστάσεων αναγέννησης ΑΕ
- Πίνακας 4 - 14: Εξέλιξη παραγωγής ΟΤΚΖ (t)
- Πίνακας 4-15: Μέση σύσταση ΟΤΚΖ (t) το έτος 2020
- Πίνακας 4-16: Εγκαταστάσεις ανακύκλωσης/ ανάκτησης 2011
- Πίνακας 4-17: Εξέλιξη παραγωγής αποβλήτων συσσωρευτών Pb-οξέος (2010-2020)
- Πίνακας 4-18: Ποσοτικοποίηση στόχου συλλογής Συσσωρευτών Pb-οξέος (2015 & 2020)
- Πίνακας 4-19: Κατανομή ανά Περιφέρεια εγκαταστάσεων ανακύκλωσης συσσωρευτών Pb-Οξέος
- Πίνακας 4-20: Εκτίμηση εξέλιξης παραγωγής αποβλήτων ΦΗΣ&Σ ως το 2020 (*)
- Πίνακας 4-21: Εξέλιξη παραγωγής ΑΗΗΕ και αποβλήτων λαμπτήρων (2010-2020)
- Πίνακας 4-22: Στόχοι συλλογής ΑΗΗΕ (έτη 2016 και 2020)
- Πίνακας 4-23: Στόχοι ανακύκλωσης αποβλήτων λαμπτήρων (2016 και 2020)
- Πίνακας 4-24: Εξέλιξη παραγωγής αμιαντούχων αποβλήτων (2014-2020)
- Πίνακας 4-25: Χώροι κατάλληλοι για υγειονομική ταφή αποβλήτων αμιάντου στην Ελλάδα
- Πίνακας 4-26: Προβολή παραγωγής ΜΠΕΑ 2010-2020
- Πίνακας 4-27: Προβολή παραγωγής οικιακών ΦΗΣ&Σ 2010-2020 (σε t)
- Πίνακας 4-28: Προβολή παραγωγής αποβλήτων οικιακών σωλήνων φθορισμού 2010-2020 (σε t)
- Πίνακας 4-29: Προβολή παραγωγής αποσυρόμενων φαρμάκων 2010-2020 (σε t)
- Πίνακας Π-1: Υφιστάμενη παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων (έτη 2011 - 2014)
- Πίνακας Π-2: «Ιστορικά» αποθηκευμένα απόβλητα (έτος αναφοράς 2014)

ΣΧΗΜΑΤΑ

- Σχήμα 2-1: Κατανομή παραγόμενων Β.Ε.Α. ανά τομέα ΣΤΑΚΟΔ (εκτίμηση έτους 2011)
- Σχήμα 2-2: Κατανομή παραγόμενων Β.Ε.Α. ανά κεφάλαιο ΕΚΑ (εκτίμηση 2010-2011)
- Σχήμα 2-3: Κατανομή βιομηχανικών Ε.Α. κατά κατηγορία ΕΚΑ-ΣΤΑΤ (εκτίμηση 2011)
- Σχήμα 2-4: Γεωγραφική κατανομή βιομηχανικών Ε.Α. (εκτίμηση 2011)
- Σχήμα 2-5: Παραγόμενη ποσότητα στερεών ΕΑΥΜ ανά είδος ΥΜ (2011)
- Σχήμα 2-6: Παραγόμενη ποσότητα υγρών ΕΑΥΜ ανά είδος ΥΜ (l/ημέρα) (2011)
- Σχήμα 2-7: Κατανομή παραγωγής στερεών ΕΑΥΜ ανά Περιφέρεια (2011)
- Σχήμα 2-8: Κατανομή παραγωγής υγρών ΕΑΥΜ ανά Περιφέρεια (2011)
- Σχήμα 2-9: Κατανομή παραγόμενων Ε.Α. από ΟΚΩ ανά κεφάλαιο ΕΚΑ (2010-2011)
- Σχήμα 2-10: Γεωγραφική κατανομή των παραγόμενων Ε.Α. από εγκαταστάσεις Κοινής Ωφέλειας, Εξυπηρέτησης Κοινού, κ.λπ. (εκτίμηση έτους 2011)
- Σχήμα 2-11: Γεωγραφική κατανομή των παραγόμενων ΑΕ (εκτίμηση έτους 2011)
- Σχήμα 2-12: Γεωγραφική κατανομή παραλαβών ΟΤΚΖ (2010-2011)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- Σχήμα 2-13: Γεωγραφική κατανομή παραγωγής ΑΣΟΒ (2011)
Σχήμα 2-14: Συμμετοχή διαφορετικών σημείων στη συλλογή αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2011)
Σχήμα 2-15: Γεωγραφική κατανομή παραγόμενων αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2011)
Σχήμα 2-16: Διαχρονική εξέλιξη παραγωγής αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ (2006-2012)
Σχήμα 2-17: Διαχρονική εξέλιξη παραγωγής αμιαντούχων αποβλήτων (2010-2011)
Σχήμα 2-18: Διαχείριση παραγόμενων βιομηχανικών επικίνδυνων αποβλήτων (2011)
Σχήμα 2-19: Αποθηκευμένα βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα έτους 2011
Σχήμα 2-20: Διαχείριση βιομηχανικών Ε.Α. επί ξηρής βάσης εξαιρουμένων των Ε.Α. στα ΑΣΑ και αποβλήτων ΣΕΔ (2011)
Σχήμα 2-21: Εξαγωγές Β.Ε.Α. επί ξηρής βάσης ανά χώρα προορισμού (2010, 2011)
Σχήμα 2-22: Διαχείριση ΕΑΥΜ (2011)
Σχήμα 2-23: Διαχείριση Ε.Α. εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, & εξυπηρέτησης κοινού (2011)
Σχήμα 2-24: Διαχείριση αποβλήτων συσκευασιών επικίνδυνων ουσιών (2011)
Σχήμα 2-25: Κατανομή παραγωγής ΕΑ στις βασικές κατηγορίες (2011)
Σχήμα 4-1: Ποιοτική σύσταση βιομηχανικών επικίνδυνων αποβλήτων (έτος 2020)
Σχήμα 4-2: Διαχείριση επικίνδυνων βιομηχανικών αποβλήτων
Σχήμα 4-3: Διαχείριση ΑΥΜ (έτος 2020)
Σχήμα 4-4: Διαχείριση ΟΤΚΖ
Σχήμα 4-5: Διαχείριση ΑΣΟΒ
Σχήμα 4-6: Διαχείριση αποβλήτων ΦΗΣ&Σ και ποσοτικοποίηση στόχων (2016 & 2020)
Σχήμα 4-7: Διάγραμμα σχεδιασμού διαχείρισης ΑΗΗΕ
Σχήμα 4-8: Διαχείριση αποβλήτων που περιέχουν αμιάντο (συνολικές ποσότητες 2014-2020)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Το παρόν Σχέδιο συνιστά ένα Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης για τα Επικίνδυνα Απόβλητα, το οποίο εκπονήθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 22, 23 και 35 (παρ. 1) του Ν.4042/2012 όπως ισχύουν, δεδομένου ότι για τα επικίνδυνα απόβλητα, λόγω των ιδιοτήτων τους και της εξειδίκευσης των εγκαταστάσεων διαχείρισής τους, απαιτείται ειδικότερη αντιμετώπιση σε εθνικό επίπεδο.

Το ΕΣΔΕΑ, όπως και το νέο ΕΣΔΑ, έχει χρονικό ορίζοντα έως το 2020. Η αναθεώρηση ή τροποποίησή του είναι δυνατή πριν το 2020, στις εξής περιπτώσεις:

(α) Τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(β) Σε εξαιρετικές και απρόβλεπτες ανάγκες που προκύπτουν από την εκτέλεση των έργων και προγραμμάτων διαχείρισης.

Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του ΕΣΔΕΑ ως προς την επίτευξη των στόχων διαχείρισης θα γίνει στο τέλος του 2020.

2. Η παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων στην Ελλάδα συνδέεται με το σύνολο των δραστηριοτήτων του πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα παραγωγής. Ωστόσο, η μεγαλύτερη συνεισφορά προέρχεται από τους κλάδους της βιομηχανικής παραγωγής και μεταποίησης (τομείς 10 – 33 της ΣΤΑΚΟΔ). Σε σχέση με την προέλευση και τη σύστασή τους και για τις ανάγκες του παρόντος Σχεδίου, τα επικίνδυνα απόβλητα ομαδοποιούνται στα ακόλουθα ρεύματα:

- Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα (ΒΕΑ).
- Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ).
- Επικίνδυνα απόβλητα εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού κ.λπ. (ΟΚΩ).
- Επικίνδυνα απόβλητα που εντάσσονται στην εναλλακτική διαχείριση:
 - ο Απόβλητα έλαια (ΑΕ).
 - ο Απόβλητα συσσωρευτών οχημάτων και βιομηχανίας (ΑΣΟΒ).
 - ο Απόβλητα φορητών ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών (ΗΣ&Σ).
 - ο Απόβλητα που εντάσσονται στην εναλλακτική διαχείριση και είναι επικίνδυνα ή παράγονται επικίνδυνα απόβλητα κατά την απορρύπανση αυτών:
 - Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ).
 - Απόβλητα λαμπτήρων που εμπεριέχουν επικίνδυνες ουσίες
 - Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ).
- Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο (επικίνδυνα ΑΕΚΚ).
- Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα Αστικά Στερεά Απόβλητα (ΜΠΕΑ).
- Απόβλητα συσκευασιών που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες.
- Απόβλητα που περιέχουν πολυχλωριωμένα διφαινύλια / τριφαινύλια (PCB / PCT).

Πέραν των ανωτέρω και τα ακόλουθα ρεύματα αποβλήτων εμφανίζουν ή μπορεί να εμφανίζουν επικινδυνότητα, αντιστοίχως: «Απόβλητα που περιέχουν υδράργυρο» και «Γεωργοκτηνοτροφικά απόβλητα (ΓΚΤ)».

Στο ΕΣΔΕΑ δεν κρίνεται σκόπιμο να εξεταστούν ξεχωριστά τα δύο ανωτέρω ρεύματα αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- Τα «Απόβλητα που περιέχουν υδράργυρο» στην Ελλάδα προκύπτουν κυρίως από τη χρήση ορισμένων προϊόντων ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΗΗΕ), θερμόμετρων, φορητών ΗΣ και αμαλγάματος οδοντιατρικής, μανόμετρα, εργαστηριακά απόβλητα κλπ. Κατά συνέπεια, βασικές πληροφορίες σχετικά με το εν λόγω ρεύμα αποβλήτων περιέχονται στα κεφάλαια του ΕΣΔΕΑ για επιμέρους ρεύματα αποβλήτων.
- Τα «επικίνδυνα ΓΚΤ» περιλαμβάνουν κυρίως απόβλητα συσκευασιών αγροχημικών και κτηνιατρικών φαρμακευτικών ουσιών και επομένως το εν λόγω ρεύμα αποβλήτων βασικά καλύπτεται από τα αναφερόμενα στο ΕΣΔΕΑ για τα «Απόβλητα συσκευασιών που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες».

Επισημαίνεται ότι η διαχείριση των Ζωικών Υποπροϊόντων (ΖΥΠ) ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 1069/2009 και τον Κανονισμό 142/2011, αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σε ό,τι αφορά τα νωπά ΖΥΠ, ενώ τα θερμικά αδρανοποιημένα υπόκεινται σε διαχείριση ως μη επικίνδυνα απόβλητα και δεν αποτελεί αντικείμενο του παρόντος σχεδιασμού συνολικά το ρεύμα αποβλήτων ΖΥΠ.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

1 ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Το παρόν ΕΣΔΕΑ ακολουθεί τις αρχές και τις κατευθύνσεις της Οδηγίας - Πλαίσιο για τα απόβλητα (2008/98/ΕΚ), όπως αυτές ενσωματώθηκαν στο εθνικό δίκαιο με το Νόμο Πλαίσιο 4042/2012 (Α' 24), και αντικαθιστά τον εθνικό σχεδιασμό διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων του παραρτήματος της ΚΥΑ 8668/2007 (Β' 287) .

Παράλληλα καθορίζει τις κατευθύνσεις και τις προοπτικές διαχείρισης έως το 2020 σύμφωνα με τις τάσεις που διαγράφονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σήμερα προσεγγίζονται με τη Στρατηγική «Ευρώπη 2020», την πρόταση για το 7^ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον και το Χάρτη Πορείας για την αποδοτικότητα των πόρων.

Η εθνική πολιτική για τα απόβλητα αποτελεί, γενικότερα, τμήμα της εθνικής μας πολιτικής για την αειφόρο ή βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας, η οποία αποσκοπεί στην διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος, της ανθρώπινης υγείας και στην ευημερία των πολιτών. Αποβλέπει επίσης στον κοινωνικό, οικολογικό μετασχηματισμό του παραγωγικού μοντέλου στη μετάβαση προς μια οικονομία των κοινωνικών αναγκών, που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους, είναι φιλική στο περιβάλλον και στοχεύει στην αντιμετώπιση των αποβλήτων ως πόρο.

Απώτερος σκοπός της εθνικής πολιτικής είναι η ολοκληρωμένη και ορθολογική διαχείριση των αποβλήτων που έγκειται στη συμπληρωματικότητα των επιλογών διαχείρισης, με γνώμονα την αειφορική χρήση των πόρων, προκειμένου να μειώνονται οι παραγόμενες ποσότητες αποβλήτων και, όπου δημιουργούνται απόβλητα, να υφίστανται διαχείριση με τέτοιο τρόπο, ώστε να μειώνονται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία και παράλληλα να συνεισφέρουν θετικά στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Ιδιαίτερη σημασία για την επίτευξη αυτού του σκοπού έχει σταδιακά, η πλήρης εφαρμογή της πυραμίδας ιεράρχησης των αποβλήτων, με ποσοτικούς στόχους που θα αποτυπώνουν την προτεραιότητα που δίνεται στην πρόληψη παραγωγής ως βέλτιστη επιλογή, ακολουθούμενη από την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, τις άλλες μορφές ανάκτησης και τέλος, την ασφαλή διάθεση ως τελευταία επιλογή διαχείρισης.

Με βάση το παραπάνω πλαίσιο αναφοράς, οι **άξονες της πολιτικής** που καλείται να εξυπηρετήσει το παρόν ΕΣΔΕΑ είναι οι ακόλουθοι:

- Διασφάλιση της υψηλής προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, με επίτευξη της αυτάρκειας της χώρας σε κατάλληλα και επαρκή δίκτυα και υποδομές συλλογής, ανάκτησης και διάθεσης των αποβλήτων, με ολοκληρωμένη καταγραφή παραγωγής και ενίσχυση ελέγχων σε όλο το πλέγμα διαχείρισης. Βασική προτεραιότητα αποτελεί το μη τοξικό περιβάλλον.
- Προώθηση της αποδοτικής χρήσης των πόρων, με κατά προτεραιότητα προώθηση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης και ενίσχυση της εφαρμογής της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στη διαχείριση αποβλήτων προς υποστήριξη του σχεδιασμού και της παραγωγής αγαθών, τα οποία λαμβάνουν πλήρως υπόψη και διευκολύνουν την αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων καθ' όλο τον κύκλο ζωής τους.
- Ευαισθητοποίηση και ενθάρρυνση της ενεργού συμμετοχής των πολιτών μέσω εκτενούς διαβούλευσης και μέσω εφαρμογής των δράσεων διαχείρισης κοντά στην παραγωγή των επικίνδυνων αποβλήτων.
- Εξορθολογισμός κόστους υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων και προώθηση οικονομικά βιώσιμων και περιβαλλοντικά αποδεκτών επενδύσεων στον τομέα των αποβλήτων, καθώς και

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

της υποστήριξης περιβαλλοντικά φιλικών και καινοτόμων τεχνολογιών και των υφιστάμενων υποδομών που εφαρμόζουν ΒΔΤ.

Οι **στρατηγικές** για την εφαρμογή της εθνικής πολιτικής διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων είναι οι εξής:

- Εναρμόνιση ΕΣΔΕΑ με τον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό, τα περιφερειακά χωροταξικά σχέδια και τα ΠΕΣΔΑ.
- Ανάπτυξη κατάλληλου δικτύου υποδομών ανάκτησης και διάθεσης.
- Ενίσχυση – ανάπτυξη του κεντρικού μηχανισμού καταγραφής και επεξεργασίας δεδομένων παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων, ώστε να διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα από την παραγωγή έως τον τελικό προορισμό τους. Ανάπτυξη κατάλληλου δικτύου υποδομών ανάκτησης και διάθεσης αποβλήτων.
- Αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημιάς των ρυπασμένων περιοχών διάθεσης αποβλήτων.
- Δημιουργία προϋποθέσεων για την αποτροπή της εξαγωγής αποβλήτων, καθώς αυτό συνεπάγεται σημαντική απώλεια δυνητικών πόρων και ταυτόχρονα ευκαιριών ανακύκλωσης και ανάκτησης στη χώρα, εκτός αν δεν υπάρχουν αντίστοιχες υποδομές στη χώρα.
- Εξάλειψη παράνομης διακίνησης αποβλήτων εντός της χώρας, για την προαγωγή της προστασίας του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη υγιούς και περιβαλλοντικά ορθής επιχειρηματικότητας στον τομέα διαχείρισης αποβλήτων.
- Ενίσχυση ελέγχων - επιθεωρήσεων και μηχανισμών επιβολής για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία.
- Ριζική αναθεώρηση της λειτουργίας των Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) και επανασχεδιασμός τους, στο πεδίο εφαρμογής των οποίων εντάσσονται επικίνδυνα απόβλητα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο νέο ΕΣΔΑ. Διερεύνηση επέκτασης της εναλλακτικής διαχείρισης σε άλλα υλικά.
- Συμπληρωματική χρήση μεθόδων ανάκτησης ενέργειας, με την προϋπόθεση ότι δεν αλλοιώνουν τους στόχους ανάκτησης υλικών.
- Προτεραιότητα στην ανάκτηση υλικών, σε σχέση με την ανάκτηση μέσω της παραγωγής δευτερογενών καυσίμων, στα εργοστάσια επεξεργασίας αποβλήτων.
- Περιορισμός της διάθεσης σε χώρους υγειονομικής ταφής στα μη ανακτήσιμα απόβλητα.
- Υποστήριξη περιβαλλοντικών και καινοτόμων τεχνολογιών, που θεωρούνται σημαντικές και για τις αναπτυσσόμενες και αναδυόμενες οικονομίες, όπου μάλιστα διαφαίνονται αξιόλογες αυξητικές τάσεις, για την προώθηση της ιεράρχησης στη διαχείριση αποβλήτων.
- Παροχή κινήτρων για την υλοποίηση οικονομικά και περιβαλλοντικά βιώσιμων επενδύσεων στον τομέα των επικίνδυνων αποβλήτων, σύμφωνα και με τις απαιτήσεις του Ν.4042/2012 (Α' 24) και τη δέσμη μέτρων του Ευρωπαϊκού προγράμματος δράσης για την Κυκλική Οικονομία «Κλείσιμο του Κύκλου». Ενίσχυση των υφιστάμενων υποδομών για την ορθή διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων τους, ώστε να δύνανται να λειτουργούν εξαντλώντας τη δυναμικότητά τους.
- Βελτίωση των όρων εργασίας και εξάλειψη επικίνδυνων και ανθυγιεινών συνθηκών στον τομέα της διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων.
- Ανάπτυξη αποτελεσματικού μηχανισμού συστηματικής ενημέρωσης, υποστήριξης και κατάρτισης των εμπλεκόμενων στην παραγωγή και διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων.
- Βελτίωση πρόσβασης στην πληροφορία των εμπλεκόμενων φορέων μέσω της ηλεκτρονικής

διακυβέρνησης.

- Ανάπτυξη συνεργασιών μεταξύ των τοπικών κοινωνιών και των εμπλεκόμενων φορέων στη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, με στόχο την επίτευξη κοινωνικών συναινέσεων και κοινωνικού ελέγχου.

Ειδικότερες στρατηγικές υιοθετούνται για τα παρακάτω ρεύματα επικίνδυνων αποβλήτων:

1) Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα

- Κατά προτεραιότητα, επαναχρησιμοποίηση και ανάκτηση, εφόσον δεν είναι δυνατή η χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πόρων κατά την παραγωγική διαδικασία.
- Ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ βιομηχανικών κλάδων, ώστε τα απόβλητα ενός βιομηχανικού κλάδου να διοχετεύονται ως πρώτες ύλες σε άλλους κλάδους ή να αξιοποιούνται σε άλλους βιομηχανικούς τομείς (βιομηχανική συμβίωση). Προώθηση κλαδικών εθελοντικών συμφωνιών.
- Διασφάλιση της απαγόρευσης της ανάμειξης επικίνδυνων βιομηχανικών αποβλήτων με άλλα επικίνδυνα ή μη επικίνδυνα απόβλητα /υλικά, σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 4042 / 2012.
- Δημιουργία των απαραίτητων υποδομών διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων σε εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει». Γενικότερα να διασφαλιστεί ότι η χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πόρων κατά την παραγωγική διαδικασία θα γίνεται με ασφάλεια.

2) Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ)

Διασφάλιση της χωριστής συλλογής των επιμέρους κατηγοριών Αποβλήτων Υγειονομικών Μονάδων (ΑΥΜ) και της σύννομης διαχείρισής τους, εντός ή εκτός ΥΜ σύμφωνα με την ΚΥΑ οικ.146163/2012 και το υφιστάμενο ειδικό σχέδιο (ΕΕΣΔΕΑΥΜ). Επανεξέταση και αντιμετώπιση του υφιστάμενου συγκεντρωτισμού της χωροθέτησης των υποδομών διαχείρισης των ΕΑΥΜ και, ειδικότερα, των εγκαταστάσεων αποτέφρωσης.

3) Επικίνδυνα απόβλητα εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού κ.λπ. (ΟΚΩ)

Προώθηση της βέλτιστης οικονομικά και περιβαλλοντικά μεθόδου διαχείρισης, και με μεγιστοποίηση της απόδοσης με ευθύνη των φορέων των εγκαταστάσεων

4) Επικίνδυνα απόβλητα που εντάσσονται στην εναλλακτική διαχείριση

- Ενίσχυση της συλλογής, της ανάκτησης –ανακύκλωσης, γεωγραφική επέκταση.
- Ποιοτική αναβάθμιση της ανακύκλωσης.
- Καταπολέμηση εισφοροδιαφυγής.
- Ένταξη νέων ρευμάτων στην εναλλακτική διαχείριση.
- Ηλεκτρονική καταγραφή των διαχειριστών / παραγωγών / άλλων προϊόντων.
- Ενημέρωση – ευαισθητοποίηση κοινού / φορέων.
- Ανάπτυξη αγορών ανακτώμενων υλικών.
- Συμμετοχή της Κοινωνίας των Πολιτών

5) Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο

- Μείωση των διασυνοριακών μεταφορών αποβλήτων αμιάντου και κατά προτεραιότητα διάθεσή τους εντός της χώρας.

6) Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων (ΜΠΕΑ)

- Χωριστή συλλογή των ΜΠΕΑ από το ρεύμα των ΑΣΑ και περαιτέρω κατάλληλη διαχείρισή τους.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

2 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

2.1 Πηγές στοιχείων

Για την καταγραφή της υφιστάμενης παραγωγής και διαχείρισης των επικίνδυνων αποβλήτων (Ε.Α.) στη χώρα συλλέχθηκαν πρωτογενή δεδομένα από τους παραγωγούς και κατόχους των αποβλήτων και άλλους αρμόδιους φορείς και αξιοποιήθηκαν πρόσθετα στοιχεία από σχετικές μελέτες και άλλες πηγές. Για τις περιπτώσεις όπου δεν υπήρχαν αναλυτικά ή πλήρη στοιχεία, οι παραγόμενες ποσότητες προέκυψαν από εκτιμητικές προσεγγίσεις.

Στα επόμενα αναφέρονται οι πηγές στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν για το ΕΣΔΕΑ.

2.1.1 Ε.Α. από Βιομηχανίες και Εγκαταστάσεις Κοινής Ωφέλειας

Η εκτίμηση της ετήσιας παραγωγής ΒΕΑ στηρίχθηκε σε στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τα απόβλητα βιομηχανικής προέλευσης του 2010, στις Ετήσιες Εκθέσεις Παραγωγών Αποβλήτων (ΕΕΠΑ) που υποβάλλονται στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΝ και στην οικεία, περιβαλλοντικά αδειοδοτούσα υπηρεσία, καθώς και σε στοιχεία του ΚΕΠΥΟ σχετικά με το πλήθος, το είδος και την κατανομή (ανά ΣΤΑΚΟΔ, ανά μέγεθος δηλωμένου κύκλου εργασιών και ανά γεωγραφική περιφέρεια) των επιχειρήσεων της επικράτειας.

Στην περίπτωση των ΒΕΑ και των Ε.Α. που προέρχονται από εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού κ.λπ. κύρια πηγή συλλογής στοιχείων υπήρξε η αρμόδια υπηρεσία του τότε ΥΠΕΚΑ (νυν ΥΠΕΝ).

Πρωτογενής έρευνα έγινε για την καταγραφή των αποβλήτων από όλες τις παραγωγικές μονάδες της ΔΕΗ Α.Ε. (ΑΗΣ, ΥΗΣ, ΑΣΠ, ΤΣΠ), καθώς επίσης και για τα απόβλητα των εργοστασίων της ΟΣΕ Α.Ε. και επιμέρους μικρότερων παραγωγικών εγκαταστάσεων, των οποίων οι Ετήσιες Εκθέσεις Παραγωγών Αποβλήτων (ΕΕΠΑ) παρασχέθηκαν από τις Περιφερειακές Διοικήσεις της χώρας.

Για την πληρέστερη αποτύπωση της διαχείρισης των Ε.Α. αξιοποιήθηκαν οι Εκθέσεις της Σύμβασης της Βασιλείας για τις διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων, που παρασχέθηκαν από την αρμόδια υπηρεσία του (τότε) ΥΠΕΚΑ για τα έτη 2010 και 2011. Τα στοιχεία των ως άνω Εκθέσεων συνδυάστηκαν και διασταυρώθηκαν με εκείνα από τις ετήσιες εκθέσεις των αδειοδοτημένων εταιριών διαχείρισης Ε.Α. (τα οποία παρασχέθηκαν από την ίδια υπηρεσία). Για το σκοπό της αποτύπωσης της υφιστάμενης διαχείρισης αξιοποιήθηκαν συμπληρωματικά και τα στοιχεία από την Ένωση Τσιμεντοβιομηχανιών Ελλάδος σχετικά με τα βιομηχανικά Ε.Α. που αξιοποιήθηκαν το 2010 και 2011 ως καύσιμο ή εναλλακτικές πρώτες ύλες στην τσιμεντοβιομηχανία.

2.1.2 Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων

Για την καταγραφή των παραγόμενων ποσοτήτων ΕΑΥΜ διαμορφώθηκαν ερωτηματολόγια που στάλθηκαν σε όλες τις ΥΜ. Τα ερωτηματολόγια που επιστράφηκαν συμπληρωμένα δεν ήταν αρκετά ώστε να χρησιμοποιηθούν για την εξαγωγή δεικτών, αξιοποιήθηκαν όμως στην επιβεβαίωση στοιχείων όπως η δυναμικότητα και η πληρότητα των ΥΜ και οι πρακτικές διαχείρισης που εφαρμόζονται. Αναλυτικότερα, για την εκτίμηση της υφιστάμενης κατάστασης σχετικά με τα ΕΑΥΜ ελήφθησαν στοιχεία από τις παρακάτω πηγές:

- ΕΕΣΔΕΑΥΜ (2012)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

- Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Αποβλήτων από Εγκαταστάσεις στον Τομέα Υγείας (2008)
- Μελέτη Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (2005)
- Ερωτηματολόγια που εστάλησαν στο πλαίσιο του έργου και αφορούσαν το έτος 2011
- Υπουργείο Υγείας / Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας
- «Έκθεση Αποτελεσμάτων ΥΥΚΑ και Μονάδων του ΕΣΥ 2011», ΥΥΚΑ/ Γενική Γραμματεία (2012)
- ΕΟΠΥΥ
- Ετήσιες εκθέσεις των διαχειριστών των εν λόγω αποβλήτων
- Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιατρικών Διαγνωστικών Κέντρων
- Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία
- ΥΠΑΑΤ/ Γενική Διεύθυνση/ Διεύθυνση Κτηνιατρικής Αντίληψης Φαρμάκων και Εφαρμογών, (2011).

Στοιχεία συλλέχθηκαν επίσης μέσω επικοινωνίας με τις ίδιες τις επιχειρήσεις διαχείρισης ΕΑΥΜ.

2.1.3 *Επικίνδυνα ρεύματα εναλλακτικής διαχείρισης*

Πηγές στοιχείων για την παραγωγή και διαχείριση των εν λόγω ρευμάτων ήταν:

- Ο ΕΟΑΝ, ο οποίος διαθέτει τις ετήσιες απολογιστικές εκθέσεις και τα εγκεκριμένα επιχειρησιακά σχέδια των ΣΕΔ.
- Η τότε αρμόδια υπηρεσία (ΓΕΔΣΑΠ) του ΥΠΕΚΑ, νυν ΥΠΕΝ, η οποία εκτός των άλλων συντάσσει και αποστέλλει τις εκθέσεις του Υπουργείου προς την ΕΛΣΤΑΤ για την παραγωγή και διαχείριση αποβλήτων που εντάσσονται στην εναλλακτική διαχείριση, ποσοτικά στοιχεία για τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά).
- Τα στοιχεία εισαγωγών και εξαγωγών αποβλήτων που διαθέτει το ΥΠΕΝ.

2.1.4 *Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο (επικίνδυνα ΑΕΚΚ)*

Για την παραγωγή των αποβλήτων που περιέχουν αμιάντο αξιοποιήθηκαν οι Εκθέσεις της Σύμβασης της Βασιλείας για τις διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων, που παρασχέθηκαν από την αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, νυν ΥΠΕΝ, καθώς και στοιχεία των ΕΕΠΑ.

2.1.5 *Μικρές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων στα ΑΣΑ*

Για την εκτίμηση της παραγωγής ΜΠΕΑ το έτος 2012 χρησιμοποιήθηκε ο μέσος όρος παραγόμενων ΜΠΕΑ ανά άτομο, σύμφωνα με σχετική μελέτη του ΥΠΕΚΑ¹, σε συνδυασμό με τα στοιχεία για τον μόνιμο πληθυσμό της χώρας (απογραφή 2011). Για τον επιμερισμό της συνολικής ποσότητας στα επιμέρους ρεύματα χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία από τις ετήσιες απολογιστικές εκθέσεις των σχετικών ΣΕΔ, ενώ για τις υπόλοιπες ΜΠΕΑ πραγματοποιήθηκε εκτίμηση κυρίως από στοιχεία της αγοράς (ετήσιος αγοραστικός κύκλος).

2.1.6 *Απόβλητα που περιέχουν πολυχλωριωμένα διφαινύλια/ τριφαινύλια (PCB/ PCT)*

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ως επί το πλείστον συσκευές που περιέχουν PCBs, άχρηστες ή και σε λειτουργία, οι οποίες υπόκεινται στην εκ της νομοθεσίας απαίτηση για απόσυρση (διάθεση) ή απολύμανση. Τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τις υπάρχουσες ποσότητες και τη διαχείρισή τους είναι τα πλέον πρόσφατα και προέρχονται από το έργο του ΥΠΕΝ: «Απογραφή και σύνταξη καταλόγων συσκευών που περιέχουν PCBs – Σχεδιασμός διάθεσης/απολύμανσης».

¹ Μελέτη για τον προσδιορισμό κατάλληλων περιοχών για εγκαταστάσεις επεξεργασίας και τελικής διάθεσης Ε.Α., Δεκέμβριος 2011.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

2.2 Παραγόμενες ποσότητες

Το έτος αναφοράς των στοιχείων παραγωγής επικίνδυνων αποβλήτων είναι το 2011 (εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά σε ορισμένες περιπτώσεις). Για λόγους πληρέστερης παρουσίασης, χρησιμοποιήθηκαν και παρατίθενται επίσης τα στοιχεία παραγωγής του έτους 2010.

Στο παρόν Σχέδιο επισυνάπτεται Προσάρτημα όπου παρατίθενται νεότερα, επεξεργασμένα στοιχεία έως και το έτος 2014, τα οποία αφορούν στα εξής:

- Υφιστάμενη παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων για τα έτη 2011 – 2014 (πίνακας Π-1)
- «Ιστορικά» αποθηκευμένα απόβλητα με έτος αναφοράς το 2014 (πίνακας Π-2)

2.2.1 Βιομηχανικά επικίνδυνα απόβλητα

Στο παρόν κεφάλαιο παρουσιάζονται οι παραγόμενες ποσότητες Ε.Α. βιομηχανικής και σχετικής με αυτήν προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων του κεφαλαίου 15 και ορισμένων αποβλήτων των κεφαλαίων 16, 17 και 20 του ΕΚΑ που προέρχονται από βιομηχανικές και μεταποιητικές δραστηριότητες. Τα Ε.Α. που περιλαμβάνονται στα κεφάλαια 15, 16, 17 και 20 του ΕΚΑ αντιστοιχούν μόλις στο 4% των συνολικών δηλωμένων βιομηχανικών Ε.Α. (ΒΕΑ).

2.2.1.1 Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση

Η δηλωμένη και η τελικά εκτιμώμενη παραγωγή των ΒΕΑ για τα έτη 2010 και 2011 παρουσιάζεται για το σύνολο της χώρας σε συσχέτιση με τους Στατιστικούς Κωδικούς Δραστηριότητας των υπόχρεων εγκαταστάσεων παραγωγής. Σημειώνεται ότι η καταγραφή των παραγόμενων ΒΕΑ προέκυψε τόσο από τις δηλωμένες ποσότητες όσο και από εκτιμήσεις, ώστε να αποτυπωθεί πλησιέστερα προς την πραγματικότητα η υφιστάμενη κατάσταση στον τομέα της βιομηχανίας και των συναφών με αυτήν δραστηριοτήτων.

Στον Πίνακα 2-1 παρουσιάζονται τα δεδομένα για τα επί ξηρής βάσης παραγόμενα ΒΕΑ του έτους 2010. Στον πίνακα αυτό αναγράφονται επίσης ο αριθμός των εγκαταστάσεων που δήλωσαν Ε.Α. το εν λόγω έτος αναφοράς μέσω των ΕΕΠΑ, οι εγκαταστάσεις που απεγράφησαν μέσω της έρευνας της ΕΛΣΤΑΤ, καθώς και ο συνολικός αριθμός επιχειρήσεων ανά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του ΚΕΠΥΟ.

Η έρευνα αποβλήτων της ΕΛΣΤΑΤ αφορά τις επιχειρήσεις με 10 και περισσότερα άτομα μισθωτού προσωπικού, τις οποίες και απογράφει σχεδόν εξαντλητικά. Το έτος 2010 συνολικά 96.346 t ΒΕΑ δηλώθηκαν μέσω των ΕΕΠΑ από 873 βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Αντίστοιχα, το έτος 2011 συνολικά 131.771 t ΒΕΑ δηλώθηκαν από 793 εγκαταστάσεις¹.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του Πίνακα 2-1, τα συνολικά εκτιμώμενα ΒΕΑ του κλάδου της μεταποίησης για το έτος 2010 ανέρχονται περίπου σε 122,3 χιλ.τ, έναντι 78,5 χιλ.τ που καταγράφηκαν μέσω των ΕΕΠΑ και 107,6 χιλ.τ που απέγραψε η ΕΛΣΤΑΤ.

Εκτός του κλάδου της μεταποίησης, εκτίμηση για τα απόβλητα των πολύ μικρών επιχειρήσεων έγινε μόνο για τα συνεργεία αυτοκινήτων (ΣΤΑΚΟΔ 45.20), από τα οποία παράγονται μεγάλες ποσότητες αποβλήτων του κεφαλαίου 13 του ΕΚΑ (απόβλητα έλαια). Η δραστηριότητα αυτή αριθμεί συνολικά

¹Οι 873 βιομηχανικές και συναφείς εγκαταστάσεις του 2010 αντιστοιχούν σε 676 διαφορετικές επιχειρήσεις, καθώς πολλές επιχειρήσεις διαθέτουν πολλαπλές εγκαταστάσεις (π.χ. ΔΕΗ Α.Ε.). Όμοια, οι 793 εγκαταστάσεις που υπέβαλαν ΕΕΠΑ το 2011 αντιστοιχούν σε 585 διαφορετικές επιχειρήσεις.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

16.130 επιχειρήσεις, αντιπροσωπεύοντας περίπου το 16% του συνόλου των δραστηριοτήτων που εξετάζονται στο παρόν κεφάλαιο.

Όσον αφορά στα απόβλητα του τομέα 38 της ΣΤΑΚΟΔ (Συλλογή, επεξεργασία και διάθεση απορριμμάτων, ανάκτηση υλικών), η εκτίμηση αφορά κυρίως στον συνυπολογισμό των δευτερογενώς παραγόμενων αποβλήτων (κωδικός ΕΚΑ 19 02 07*) μετά την επεξεργασία των πετρελαϊκών αποβλήτων των λιμένων.

Δεδομένου ότι η έρευνα της ΕΛΣΤΑΤ για την στατιστική καταγραφή των ΒΕΑ διεξάγεται κάθε δεύτερο έτος, για το 2011 τα μόνα διαθέσιμα στοιχεία υπήρξαν από τις ΕΕΠΑ. Η εκτίμηση για την παραγωγή ΒΕΑ το έτος 2011 προέκυψε διατηρώντας τα απόβλητα όλων των κλάδων σταθερά από την τελική εκτίμηση του 2010, εκτός από τους ΣΤΑΚΟΔ 19, 24, 25, 35 και 38, για τους οποίους υιοθετήθηκαν τα πρόσφατα στοιχεία από τις ΕΕΠΑ και έγινε κατάλληλη προσαύξηση στα απόβλητά τους όταν αυτή ήταν αναγκαία. Και τούτο διότι οι κλάδοι αυτοί είναι οι κύριοι παραγωγοί των ΒΕΑ (άνω του 82% στα δηλωμένα Ε.Α.).

Για τις δραστηριότητες εκτός του κλάδου της μεταποίησης, στις περιπτώσεις που ύστερα από αντιπαραβολή των ΕΕΠΑ των ετών 2010 και 2011 υπήρξαν περισσότερα δηλωμένα ΒΕΑ το 2011, χρησιμοποιήθηκαν αυτά ως εκτίμηση και για το έτος 2010 (ΣΤΑΚΟΔ 46-58).

Στον Πίνακα 2-2 παρατίθενται τα δεδομένα για τα επί ξηρής βάσης παραγόμενα ΒΕΑ του έτους 2011.

Η συνολική επί ξηρής βάσης παραγωγή ΒΕΑ εκτιμάται σε:

188,6 χιλ.τ για το 2010

201,4 χιλ.τ για το 2011.

Η μικρή αύξηση που παρατηρείται το 2011 (περίπου 7%) οφείλεται κύρια στην αύξηση των δηλωμένων αποβλήτων των μεγάλων επιχειρήσεων του τομέα 24 της ΣΤΑΚΟΔ (Παραγωγή βασικών μετάλλων), αντίστοιχη με την αύξηση στη βιομηχανικής παραγωγής του κλάδου. Άλλωστε ο εν λόγω κλάδος της βιομηχανίας παράγει περίπου το 50% των παραγόμενων ΒΕΑ ετησίως, όπως φαίνεται και στο διάγραμμα κατανομής της παραγωγής ΒΕΑ ανά τομέα ΣΤΑΚΟΔ (Σχήμα 2-1).

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Πίνακας 2-1: Εκτίμηση συνολικά παραγόμενων βιομηχανικών Ε.Α. έτους 2010

ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΕΛΣΤΑΤ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
		ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
06	Άντληση αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου	1	249	-	-	3	100%	249
10	Βιομηχανία τροφίμων	88	320	667	912	14.311	92%	1.266
11	Ποτοποιία	18	130	117	142	897	85%	136
12	Παραγωγή προϊόντων καπνού	1	86	5	56	17	53%	101
13	Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών υλών	7	3	124	78	1.981	91%	144
14	Κατασκευή ειδών ένδυσης	7	1	192	9	5.624	95%	9
15	Βιομηχανία δέρματος και δερμάτινων ειδών	-	-	44	-	915	94%	0
16	Βιομηχανία ξύλου και κατασκευή προϊόντων από ξύλο και φελλό, εκτός από έπιπλα· κατασκευή ειδών καλαθοποιίας και σπαστοπλεκτικής	14	48	81	96	3.827	96%	105
17	Χαρτοποιία και κατασκευή χάρτινων προϊόντων	19	119	115	441	737	75%	477
18	Εκτυώσεις και αναπαραγωγή προεγγεγραμμένων μέσων	14	563	152	1.079	3.372	92%	1.115
19	Παραγωγή οπτανθρακα και προϊόντων διύλισης πετρελαίου	11	2.745	15	4.253	50	66%	4.321
20	Παραγωγή χημικών ουσιών και προϊόντων	69	2.370	153	1.687	896	73%	2.510
21	Παραγωγή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων και φαρμακευτικών σκευασμάτων	7	36	51	541	105	45%	565
22	Κατασκευή προϊόντων από ελαστικό (καουτσούκ) και πλαστικές ύλες	30	245	196	480	1.211	76%	559
23	Παραγωγή άλλων μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων	74	302	332	809	4.123	88%	2.077
24	Παραγωγή βασικών μετάλλων	41	59.154	90	84.597	514	76%	87.914

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΕΛΣΤΑΤ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
25	Κατασκευή μεταλλικών προϊόντων. με εξαίρεση τα μηχανήματα και τα είδη εξοπλισμού	55	4.542	289	7.556	1.1.760	95%	9.284
26	Κατασκευή ηλεκτρονικών υπολογιστών. ηλεκτρονικών και οπτικών προϊόντων	8	142	29	144	527	89%	146
27	Κατασκευή ηλεκτρολογικού εξοπλισμού	12	1.020	107	1.225	1.144	85%	1.243
28	Κατασκευή μηχανημάτων και ειδών εξοπλισμού π.δ.κ.α.	7	29	159	147	2.316	87%	149
29	Κατασκευή μηχανοκίνητων οχημάτων. ρημολκούμενων και ημιρμολκούμενων οχημάτων	-	-	28	61	460	93%	66
30	Κατασκευή λοιπού εξοπλισμού μεταφορών	10	6.638	23	1.525	414	88%	8.240
31	Κατασκευή επίπλων	9	12	182	6	5.566	97%	14
32	Άλλες μεταποιητικές δραστηριότητες	5	40	68	82	4.123	98%	157
33	Επισκευή και εγκατάσταση μηχανημάτων και εξοπλισμού	7	-	62	1.633	4606	96%	1.676
ΜΕΡΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΑ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ Β.Ε.Α. επί ξηρής βάσης		514	78.544	3.281	107.558	69.496	92%	122.274
35	Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου, ατμού και κλιματισμού	47	7.153	-	-	-	-	7.153
38	Συλλογή, επεξεργασία και διάθεση απορριμμάτων- ανάκτηση υλικών	16	3.961	-	-	924	88%	34.586
45	45.20 Συντήρηση και επισκευή μηχανοκίνητων οχημάτων	135	3.216	-	-	16.130	99%	22.271
46	46.71 Χονδρικό εμπόριο στερεών, υγρών και αέριων καυσίμων και συναφών προϊόντων	27	414	-	-	1895	82%	513
47	Λιανικό εμπόριο, εκτός από το εμπόριο μηχανοκίνητων οχημάτων και μοτοσυκλετών	98	231	-	-	-	-	374
52	Αποθήκευση και υποστηρικτικές προς τη μεταφορά δραστηριότητες	27	22	-	-	-	-	83
58	Εκδοτικές δραστηριότητες	4	1.102	-	-	2825	92%	1.102

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΕΛΣΤΑΤ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
95	Επισκευή ηλεκτρονικών υπολογιστών και ειδών ατομικής ή οικιακής χρήσης	1	1	-	-	7443	100%	1
96	96.01 Πλύσιμο και στεγνό καθάρισμα κλωστ/κων προϊόντων	4	0	-	-	-	-	0
ΣΥΝΟΛΟ Β.Ε.Α. επί ξηρής βάσης		873	96.346	-	-	98.812		188.606

ΠΗΓΗ: ΕΕΠΑ (2010 και 2011) ΥΠΕΚΑ, ΕΛΣΤΑΤ, ΚΕΠΥΟ και εκτίμηση.

Πίνακας 2-2: Εκτίμηση συνολικά παραγόμενων βιομηχανικών Ε.Α. έτους 2011

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
06	Άντληση αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου	1	16	3	100%	249
10	Βιομηχανία τροφίμων	72	824	14.311	92%	1.266
11	Ποτοποιία	9	5	897	85%	136
12	Παραγωγή προϊόντων καπνού	1	88	17	53%	101
13	Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών υλών	4	3	1.981	91%	144
14	Κατασκευή ειδών ένδυσης	2	1	5.624	95%	9
15	Βιομηχανία δέρματος και δερμάτινων ειδών	-	-	915	94%	0
16	Βιομηχανία ξύλου και κατασκευή προϊόντων από ξύλο και φελδό. εκτός από έπιπλα· κατασκευή ειδών καλαθοποιίας και σπαστοπλακτικής	5	7	3.827	96%	105
17	Χαρτοποιία και κατασκευή χαρτινών προϊόντων	21	61	737	75%	477

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
18	Εκτυπώσεις και αναπαραγωγή προεγγεγραμμένων μέσων	15	108	3.372	92%	1.115
19	Παραγωγή οπτιάνθρακα και προϊόντων διύλισης πετρελαίου	9	3.665	50	66%	4.742
20	Παραγωγή χημικών ουσιών και προϊόντων	68	839	896	73%	2.510
21	Παραγωγή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων και φαρμακευτικών σκευασμάτων	8	82	105	45%	565
22	Κατασκευή προϊόντων από ελαστικό (καουτσούκ) και πλαστικές ύλες	26	336	1.211	76%	559
23	Παραγωγή άλλων μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων	76	210	4.123	88%	2.077
24	Παραγωγή βασικών μετάλλων	39	71.292	514	76%	94.184
25	Κατασκευή μεταλλικών προϊόντων. με εξαίρεση τα μηχανήματα και τα είδη εξοπλισμού	54	7.781	11.760	95%	13.203
26	Κατασκευή ηλεκτρονικών υπολογιστών. ηλεκτρονικών και οπτικών προϊόντων	8	138	527	89%	146
27	Κατασκευή ηλεκτρολογικού εξοπλισμού	10	1.132	1.144	85%	1.243
28	Κατασκευή μηχανημάτων και ειδών εξοπλισμού π.δ.κ.α.	10	29	2.316	87%	149
29	Κατασκευή μηχανοκίνητων οχημάτων. ρυμολκούς μενων και ημιρυμολκούμενων οχημάτων	1	0	460	93%	66
30	Κατασκευή λουτού εξοπλισμού μεταφορών	6	228	414	88%	8.240
31	Κατασκευή επίπλων	7	9	5.566	97%	14
32	Άλλες μεταποιητικές δραστηριότητες	3	1	4.123	98%	157
33	Επισκευή και εγκατάσταση μηχανημάτων και εξοπλισμού	7	98	4606	96%	1.676
ΜΕΡΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΑ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ Β.Ε.Α. επί ετήσιας βάσης		462	86.936	69.496	92%	132.884
35	Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου, ατμού και κλιματισμού	55	8.193	-	-	8.193

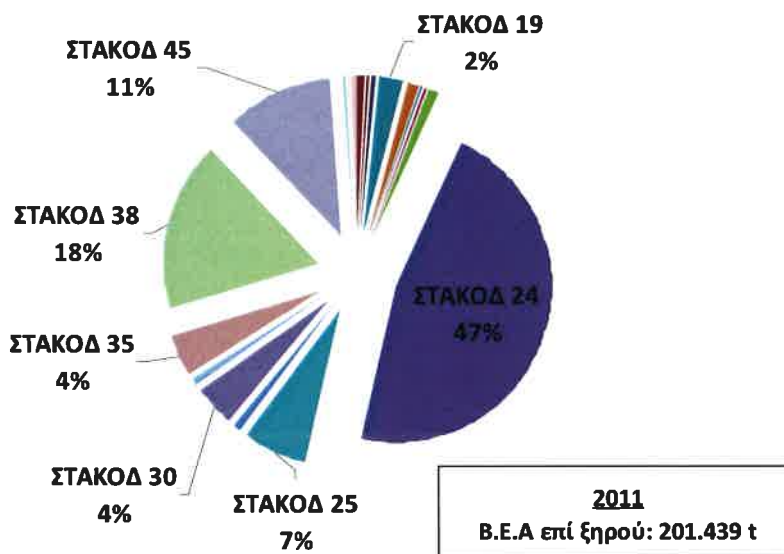
Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΤΟΜΕΑΣ ΣΤΑΚΟΔ	ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΕΕΠΑ		ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΥΝΟΛΟΥ Β.Ε.Α.		
		ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΚ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	% ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
38	Συλλογή, επεξεργασία και διάθεση απορριμμάτων, ανάκτηση υλικών μηχανοκίνητων οχημάτων	29	33.009	924	88%	35.772
45	45.20 Συντήρηση και επισκευή μηχανοκίνητων οχημάτων	88	254	16.130	99%	22.271
46	46.71 Χονδρικό εμπόριο στερεών, υγρών και αέριων καυσίμων και συναφών προϊόντων	45	513	1895	82%	513
47	Λιανικό εμπόριο, εκτός από το εμπόριο μηχανοκίνητων οχημάτων και μοτοσικλετών	68	374	-	-	374
52	Αποθήκευση και υποστηρικτικές προς τη μεταφορά δραστηριότητες	35	83	-	-	83
58	Εκδοτικές δραστηριότητες	6	68	2825	92%	1.102
95	Επισκευή ηλεκτρονικών υπολογιστών και ειδών ατομικής ή οικιακής χρήσης	1	1	7443	100%	1
96	96.01 Πλύσιμο και στεγνό καθάρισμα κλωστ/κων προϊόντων	2	0	-	-	0
ΣΥΝΟΛΟ Β.Ε.Α. επί ξηρής βάσης		793	131.771	98.812	0	201.439

ΠΗΓΗ: ΕΕΠΑ (2010 και 2011) ΥΠΕΚΑ, ΕΛΣΤΑΤ, ΚΕΠΥΟ και εκτίμηση.

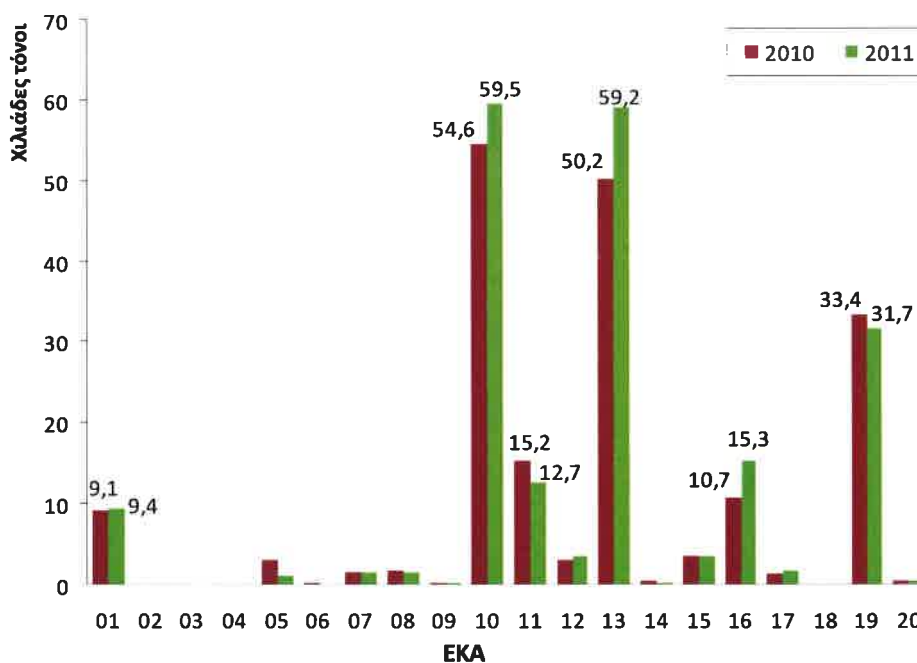
Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Σχήμα 2-1: Κατανομή παραγόμενων Β.Ε.Α. ανά τομέα ΣΤΑΚΟΔ (εκτίμηση έτους 2011)

2.2.1.2 Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ

Στο Σχήμα 2-2 παρουσιάζονται, σε αντιστοιχία για τα δύο έτη αναφοράς, τα εκτιμώμενα επί ξηρής βάσης ΒΕΑ ανά διψήφιο κωδικό ΕΚΑ.

Σχήμα 2-2: Κατανομή παραγόμενων Β.Ε.Α. ανά κεφάλαιο ΕΚΑ (εκτίμηση 2010-2011)

Η μεγαλύτερη παραγωγή ΒΕΑ εμφανίζεται στο κεφάλαιο 10 του ΕΚΑ και προκύπτει από τη βιομηχανία παραγωγής βασικών μετάλλων (ΣΤΑΚΟΔ 24). Άλλα ΒΕΑ που παράγονται σε σημαντικές

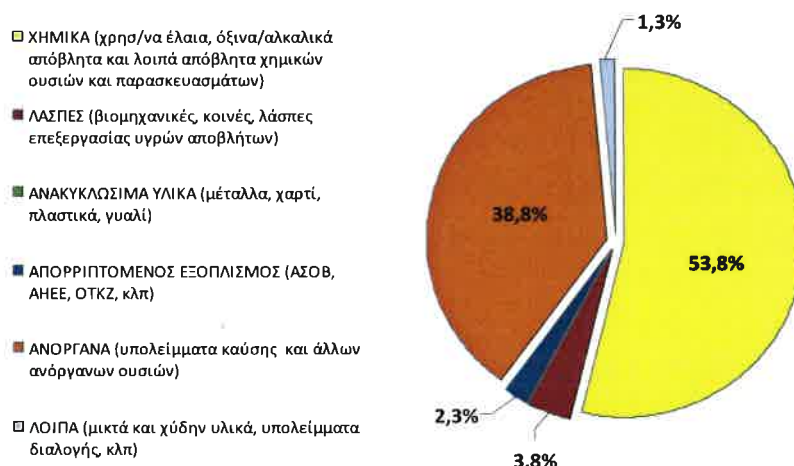

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ποσότητες αποτελούν τα απόβλητα ελαίων και υγρών καυσίμων (κεφάλαιο 13 του ΕΚΑ) σε ποσοστό 27-29% του συνόλου κατά τα δύο έτη αναφοράς, καθώς και τα δευτερογενή απόβλητα από της εγκαταστάσεις επεξεργασίας αποβλήτων (κεφάλαιο 19 του ΕΚΑ) σε ποσοστό 16-18% επί του συνόλου.

2.2.1.3 Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ-ΣΤΑΤ

Η εκτίμηση της παραγωγής των ΒΕΑ για το 2011 ομαδοποιείται στις βασικές κατηγορίες αποβλήτων του Πίνακα 2-3, σύμφωνα με την ταξινόμηση των στατιστικών κατηγοριών αποβλήτων της ΕΛΣΤΑΤ, όπως αυτές καθορίζονται στο Παράρτημα Ι του Κανονισμού (ΕΕ) 849/2010 (εν συντομία ΕΚΑ-Στατ.). Για την ομαδοποίηση στις κατηγορίες αυτές έγινε αντιστοίχιση με τους εξαψήφιους κωδικούς αποβλήτων του ΕΚΑ¹. Η ποσοστιαία συμμετοχή κάθε κατηγορίας στο σύνολο των εκτιμώμενων ΒΕΑ παρουσιάζεται στο Σχήμα 2-3.

Σχήμα 2-3: Κατανομή βιομηχανικών Ε.Α. κατά κατηγορία ΕΚΑ-ΣΤΑΤ (εκτίμηση 2011)

Πίνακας 2-3: Κατανομή παραγωγής βιομηχανικών Ε.Α. 2011 κατά κατηγορία ΕΚΑ-Στατ. (εκτίμηση 2011)

ΒΑΣΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΚΑ-ΣΤΑΤ	ΚΩΔ. ΕΚΑ-Στατ.	Β.Ε.Α. [t]
ΧΗΜΙΚΑ	Χρησιμοποιούμενοι διαλύτες	01.1	375
	Όξινα, αλκαλικά ή αλατούχα απόβλητα	01.2	8.737
	Χρησιμοποιημένα έλαια	01.3	54.201
	Χρησιμοποιημένοι καταλύτες	01.4	187
	Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων	02	3.597
	Χημικά ιζήματα και υπολείμματα	03.1	41.339
ΛΑΣΠΕΣ	Βιομηχανικές λάσπες	03.2	6.122
	Λάσπες από επεξεργασία αποβλήτων	03.3	1.597
ΑΛΛΑ ΥΛΙΚΑ	Απόβλητα ξύλου	07.5	1
ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΜΕΝΟΣ	Απορριπτόμενα οχήματα	08.1	1.724

¹Η αντιστοίχιση μεταξύ των εξαψήφιων κωδικών αποβλήτων του ΕΚΑ με τους κωδικούς ΕΚΑ-Στατ. καθορίζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κανονισμού (ΕΕ) 849/2010.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:253:0002:0041:EL:PDF>

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

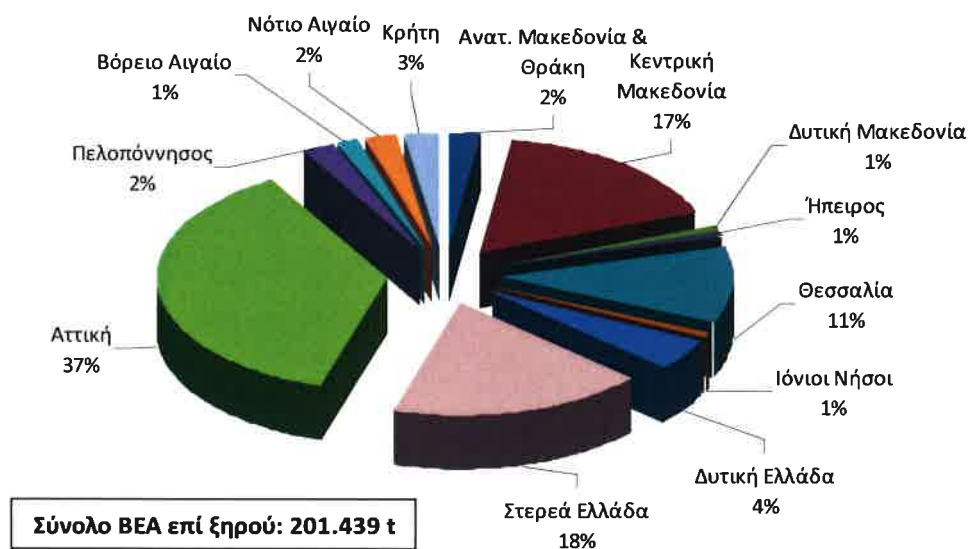
ΒΑΣΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΚΑ-ΣΤΑΤ	ΚΩΔ. ΕΚΑ-Στατ.	Β.Ε.Α. [t]
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	Απορριπτόμενος ηλεκτρικός και ηλεκτρονικός εξοπλισμός	08.2	826
	Απόβλητα ηλεκτρικών στηλών & συσσωρευτών	08.41	1.935
	Άλλος απορριπτόμενος εξοπλισμός	08.43	51
ΑΝΟΡΓΑΝΑ	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών	12 (εκτός 12.4 & 12.6)	17.759
	Υπολείμματα καύσης	12.4	60.350
ΛΟΙΠΑ	Μικτά και χύδην υλικά, υπολείμματα διαλογής, απόβλητα κλωστοϋφαντουργίας και δέρματος, σταθεροποιημένα απόβλητα, κ.λπ.	10, 07.6, 07.7, 05, 12.6 & 13	2.639
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Β.Ε.Α.			201.439

ΠΗΓΗ: ΕΕΠΑ, ΥΠΕΚΑ, ΕΛΣΤΑΤ, ΚΕΠΥΟ και εκτίμηση

Τα ΒΕΑ περιλαμβάνουν κυρίως χημικά απόβλητα σε ποσοστό 53,8% (απόβλητα έλαια, όξινα/αλκαλικά απόβλητα, διαλύτες, καταλύτες και λουπά απόβλητα χημικών ουσιών και παρασκευασμάτων), και ανόργανα απόβλητα που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες σε ποσοστό 38,8%.

2.2.1.4 Γεωγραφική κατανομή βιομηχανικών Ε.Α.

Η γεωγραφική κατανομή των εκτιμώμενων παραγόμενων ΒΕΑ αποτυπώνεται σε ποσοστά στο Σχήμα 2-4. Στην Περιφέρεια Αττικής παράγεται περίπου το 37% των συνολικών ΒΕΑ της χώρας, και ακολουθούν οι Περιφέρειες Στερεάς Ελλάδος, Κεντρικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας με παραγωγή ΒΕΑ σε ποσοστά επί του συνόλου: 18%, 17% και 11%, αντίστοιχα.

Σχήμα 2-4: Γεωγραφική κατανομή βιομηχανικών Ε.Α. (εκτίμηση 2011)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

2.2.2 Επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων

Η διαχείριση των ΑΥΜ διέπεται από την ΚΥΑ οικ. 146163/2012, σε συνέχεια της οποίας και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα σε αυτή, ειδικότερα για τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ) εκδόθηκε τον Ιούλιο του 2012 το ΕΕΣΔΕΑΥΜ.

Στο παράρτημα Ι της υπ' αρ. οικ. 29960/3800/15-06-2012 Εγκυκλίου του (τότε) ΥΠΕΚΑ παρουσιάζεται ενδεικτικός κατάλογος κατηγοριοποίησης των ΑΥΜ, σύμφωνα με τον ΕΚΑ.

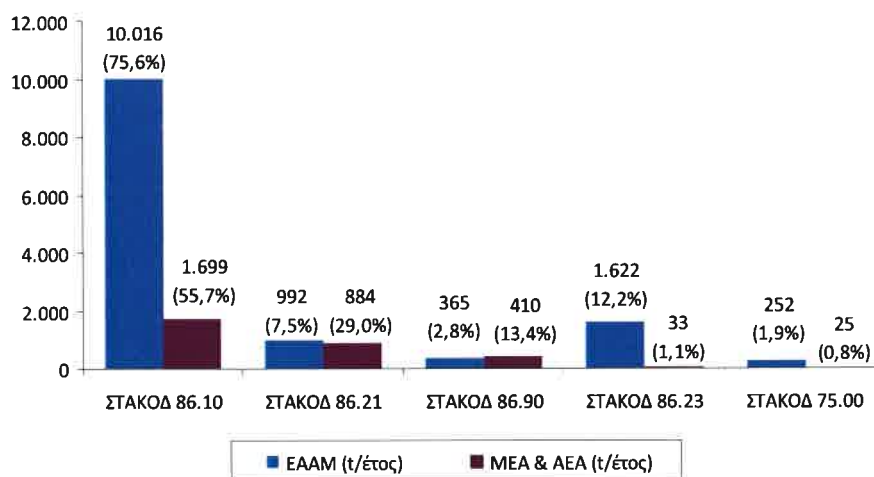
Τα ΕΑΥΜ που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της ΚΥΑ οικ. 146163/2012 προκύπτουν από τις δραστηριότητες των παρακάτω ΥΜ:

- Δημόσια και Ιδιωτικά Θεραπευτήρια (ΔΘ – ΙΘ)
- Κέντρα Υγείας (ΚΥ)
- Δημοτικά Ιατρεία (ΔΙ)
- ΝΠΙΔ παροχής υπηρεσιών υγείας (ΝΠΙΔ)
- Μονάδες παροχής υπηρεσιών υγείας των ασφαλιστικών οργανισμών (π.χ. κλινικές ΕΟΠΥΥ – πρώην κλινικές ΙΚΑ) (ΕΟΠΥΥ)
- Μονάδες παροχής υπηρεσιών υγείας των ενόπλων δυνάμεων (στρατιωτικά νοσοκομεία) (ΣΝ)
- Διαγνωστικά και ερευνητικά εργαστήρια (ΔΕ)
- Μικροβιολογικά εργαστήρια (Μ)
- Οδοντιατρεία (ΟΔ)
- Κέντρα αιμοδοσίας (ΚΑ)
- Κτηνιατρικές κλινικές (ΚΚ)
- Κτηνιατρικά διαγνωστικά και ερευνητικά εργαστήρια (ΚΔΕΕ).

Οι δραστηριότητες των παραπάνω ΥΜ κατατάσσονται στο σύνολό τους στους κωδικούς 86.10, 86.21, 86.90, 86.23, 75.00 και 87.30 της ΣΤΑΚΟΔ.

2.2.2.1 Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση

Στα Σχήματα 2-5 και 2-6 παρουσιάζονται για το έτος 2011 οι εκτιμήσεις παραγωγής στερεών και υγρών ΕΑΥΜ, αντίστοιχα, σε συνάρτηση με την προέλευσή τους (σχετικοί κωδικοί ΣΤΑΚΟΔ).

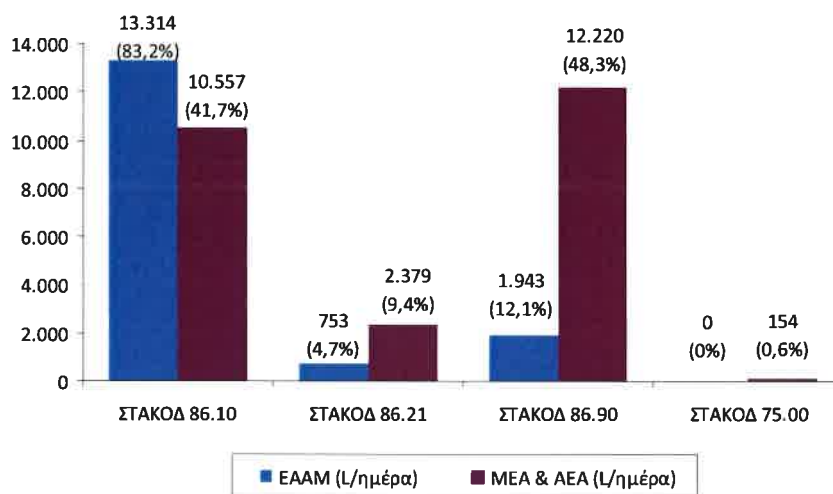

Σχήμα 2-5: Παραγόμενη ποσότητα στερεών ΕΑΥΜ ανά είδος ΥΜ (2011)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Οι μεγαλύτερες παραγόμενες ποσότητες στερεών ΕΑΥΜ για το έτος 2011 αντιστοιχούν στον ΣΤΑΚΟΔ 86.10 (νοσοκομειακές δραστηριότητες), ήτοι 10.016 t ΕΑΑΜ και 1.699 t ΜΕΑ & ΑΕΑ. Στον ΣΤΑΚΟΔ 86.23 (δραστηριότητες άσκησης οδοντιατρικών επαγγελματιών) αντιστοιχούν ποσότητες 1.622 t ΕΕΑΜ και 33 t ΜΕΑ & ΑΕΑ, στον ΣΤΑΚΟΔ 86.21 (δραστηριότητες άσκησης γενικών ιατρικών επαγγελματιών), 992 t ΕΕΑΜ και 884 t ΜΕΑ & ΑΕΑ, στον ΣΤΑΚΟΔ 86.90 (άλλες δραστηριότητες ανθρώπινης υγείας) αντιστοιχούν 365 t ΕΕΑΜ και 410 t ΜΕΑ & ΑΕΑ ετησίως, ενώ στον ΣΤΑΚΟΔ 75.00 (κτηνιατρικές δραστηριότητες) αντιστοιχούν 252 t ΕΕΑΜ και 25 t ΜΕΑ & ΑΕΑ.

Σχήμα 2-6: Παραγόμενη ποσότητα υγρών ΕΑΥΜ ανά είδος ΥΜ (l/ημέρα) (2011)

Σε σχέση με τα παραγόμενα υγρά ΕΑΥΜ, οι μεγαλύτερες ποσότητες αντιστοιχούν στον ΣΤΑΚΟΔ 86.10 (13.314 L ΕΑΑΜ και 10.557 L ΜΕΑ & ΑΕΑ ημερησίως). Οι αντίστοιχες ημερήσιες ποσότητες για τον ΣΤΑΚΟΔ 86.90 είναι 1.943 L ΕΑΑΜ και 12.220 L ΜΕΑ & ΑΕΑ, στον ΣΤΑΚΟΔ 86.21 αντιστοιχούν 753 L ΕΑΑΜ και 2.379 L ΜΕΑ & ΑΕΑ ημερησίως, ενώ οι λιγότερες ποσότητες υγρών ΕΑΥΜ παράγονται από τις δραστηριότητες του ΣΤΑΚΟΔ 75.00 (μόνο ΜΕΑ & ΑΕΑ, 154 L/ ημέρα).

2.2.2.2 Παραγόμενες ποσότητες ανά κατηγορία αποβλήτων

Στον Πίνακα 2-4 παρουσιάζονται οι εκτιμήσεις παραγωγής στερεών και υγρών ΕΑΥΜ από τις ΥΜ στο σύνολο της χώρας για το έτος 2011.

Πίνακας 2-4: Παραγόμενες ποσότητες στερεών και υγρών ΕΥΜ (εκτίμηση 2011)

ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΒΛΗΤΟΥ		ΣΤΕΡΕΑ ΕΑΥΜ (t)	ΥΓΡΑ ΕΑΥΜ (l/ημέρα)
ΕΑΥΜ	ΕΑΑΜ	13.247	16.010
	ΜΕΑ & ΑΕΑ	3.052	25.311
ΣΥΝΟΛΟ ΕΑΥΜ		16.299	41.321

Από τα συνολικά παραγόμενα υγρά ΕΑΥΜ, το μεγαλύτερο ποσοστό (της τάξης του 61%) είναι ΜΕΑ & ΑΕΑ, ενώ από τα συνολικά παραγόμενα στερεά ΕΑΥΜ, το μεγαλύτερο ποσοστό (της τάξης του 81%) είναι ΕΑΑΜ.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Οι παραγόμενες ποσότητες στερεών ΕΑΥΜ, όπως εκτιμήθηκαν για τα έτη 2006, 2008 και 2011, παρουσιάζονται στον παρακάτω Πίνακα 2-5.

Πίνακας 2-5: Διαχρονική εξέλιξη παραγωγής στερεών ΕΑΥΜ (2006, 2008, 2011)

ΕΤΟΣ	ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΒΛΗΤΟΥ			ΣΥΝΟΛΟ (t)
	ΕΑΑΜ (t)	ΜΕΑ & ΑΕΑ (t)	ΕΙΔΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ (t)	
2006 *	13.844	2.756	434	17.034
2008 **	14.025	3.378	435	17.838
2011 ***	11.373	2.993	283	14.649

Πηγές: * «Εθνικός Σχεδιασμός Διαχείρισης Αποβλήτων από Εγκαταστάσεις στον Τομέα Υγείας» (ΕΠΠΕΡΑΑ-2008)

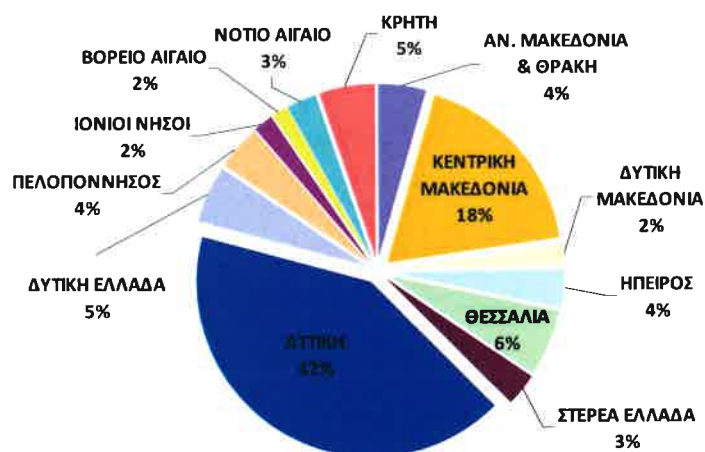
** ΕΕΣΔΕΑΥΜ (2012)

*** Παρόν ΕΣΔΕΑ. Για λόγους ορθής σύγκρισης δεν συμπεριλαμβάνονται οι παραγόμενες ποσότητες των ΟΔ και των ΚΚ.

Η αύξηση της παραγωγής των στερεών ΕΑΥΜ που παρατηρείται μεταξύ των ετών 2006 και 2008 ακολουθείται από σημαντική μείωση το έτος 2011, η οποία κατά κύριο λόγο οφείλεται στην χρήση μειωμένου συντελεστή πληρότητας των κλινών.

2.2.2.3 Γεωγραφική κατανομή ΕΑΥΜ

Στα Σχήματα 2-7 και 2-8 αποτυπώνεται για το έτος 2011 η γεωγραφική κατανομή στις Περιφέρειες της χώρας των παραγόμενων στερεών και υγρών ΕΑΥΜ, αντίστοιχα.

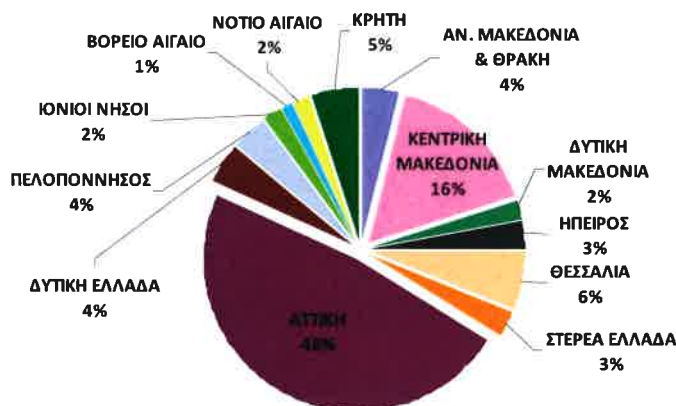

Σχήμα 2-7: Κατανομή παραγωγής στερεών ΕΑΥΜ ανά Περιφέρεια (2011)

Οι μεγαλύτερες ποσότητες στερεών ΕΑΥΜ, της τάξης των 6.782 t, παράγονται στην Περιφέρεια Αττικής και αποτελούν το 42% της συνολικής παραγωγής στη χώρα. Ακολουθεί η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας (2.966 t), ήτοι 18% επί του συνόλου. Οι μικρότερες ποσότητες παραγόμενων στερεών αποβλήτων καταγράφονται στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου (252 t), όπου αντιστοιχούν σε ποσοστό 2% περίπου επί του συνόλου.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Σχήμα 2-8: Κατανομή παραγωγής υγρών ΕΑΥΜ ανά Περιφέρεια (2011)

Η κατανομή της παραγωγής υγρών ΕΑΥΜ ανά Περιφέρεια είναι ανάλογη με την κατανομή των στερεών. Το μεγαλύτερο ποσοστό υγρών ΕΑΥΜ παράγεται στην Περιφέρεια Αττικής, με 48% περίπου επί του συνόλου, ήτοι 19.941 L/ημέρα, και έπεται η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας με 6.798 L/ημέρα και ποσοστό 16%. Η μικρότερη ποσότητα παραγόμενων υγρών αποβλήτων καταγράφεται στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, 534 L/ημέρα, η οποία αντιστοιχεί σε ποσοστό 1% περίπου του συνόλου της χώρας.

2.2.3 Επικίνδυνα απόβλητα από εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού κ.λπ.

Τα Ε.Α. από εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, εξυπηρέτησης κοινού, κ.λπ. (ΟΚΩ) κατατάσσονται στην ευρύτερη κατηγορία των Ε.Α. βιομηχανικής και συναφούς με αυτήν δραστηριότητας, όμως παρατίθεται ξεχωριστά με σκοπό να αναδειχθούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της παραγωγής και διαχείρισής τους. Στην καταγραφή έχουν συμπεριληφθεί και απόβλητα των κεφαλαίων 16, 17 και 20 του ΕΚΑ.

2.2.3.1 Παραγόμενες ποσότητες ανά προέλευση

Στον Πίνακα 2-6 αποτυπώνονται τα εκτιμώμενα παραγόμενα Ε.Α. ΟΚΩ, για τα έτη 2010 και 2011, ανά κωδικό ΣΤΑΚΟΔ που είναι χαρακτηριστικός για τις επιχειρήσεις - παραγωγούς αποβλήτων.

Η εκτίμηση των Ε.Α. ΟΚΩ κρίθηκε αναγκαία εξαιτίας της έλλειψης πληρότητας των ΕΕΠΑ που υποβάλουν οι εν λόγω εγκαταστάσεις στο ΥΠΕΝ, κύρια όσον αφορά στα πετρελαιοειδή απόβλητα από τους λιμένες, καθώς και της μη καταγραφής μέσω των ΕΕΠΑ το 2011 ορισμένων δραστηριοτήτων, όπως οι κωδικοί 49.31 και 84.22 της ΣΤΑΚΟΔ.

Από τη σύγκριση μεταξύ των ετών 2010 και 2011, παρατηρείται μείωση της παραγωγής αποβλήτων της τάξης του 9%.

Πίνακας 2-6: Προέλευση παραγόμενων Ε.Α. εγκαταστάσεων Κοινής Ωφέλειας & Εξυπηρέτησης Κοινού

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		2010	2011
ΤΑΞΗ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
35.12	Μετάδοση ηλεκτρικού ρεύματος	216,93	26,32

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ		2010	2011
ΤΑΞΗ ΣΤΑΚΟΔ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)	ΠΟΣΟΤΗΤΑ (t)
35.13	Διανομή ηλεκτρικού ρεύματος	6.378,29	4.517,90
35.22	Διανομή αέριων καυσίμων μέσω αγωγών		19,97
49.31	Αστικές και προαστιακές χερσαίες μεταφορές επιβατών	264,94	264,94
52.21	Δραστηριότητες συναφείς με τις χερσαίες μεταφορές	221,34	152,45
52.22	Δραστηριότητες συναφείς με τις πλωτές μεταφορές	28.004,74	28.005,33
52.23	Δραστηριότητες συναφείς με τις αεροπορικές μεταφορές	269,97	270,81
52.24	Διακίνηση φορτίων	14,10	18,53
61	Τηλεπικοινωνίες	1.767,27	1.042,06
84.22	Δραστηριότητες άμυνας	510,80	276,27
ΣΥΝΟΛΑ (επί ξηρής βάσης)		37.648.37	34.594,57

ΠΗΓΗ: ΕΕΠΑ (2010 και 2011), ΥΠΕΚΑ και εκτίμηση.

Όπως φαίνεται ο κλάδος 52 (Αποθήκευση και υποστηρικτικές προς τη μεταφορά δραστηριότητες) παράγει περισσότερο από το 75% του συνόλου των αποβλήτων. Ο κωδικός 52.22 (Δραστηριότητες συναφείς με τις πλωτές μεταφορές – λιμένες), είναι ο κύριος παραγωγός Ε.Α., αντιπροσωπεύοντας ποσοστά 74% και 81% των αποβλήτων για τα έτη 2010 και 2011 αντίστοιχα.

Σε σχέση με τον κλάδο της Ενέργειας (ΣΤΑΚΟΔ 35), στο παρόν αποτυπώνονται μόνο οι κωδικοί δραστηριότητας και οι επιχειρήσεις που αφορούν στη μετάδοση και διανομή του ηλεκτρικού ρεύματος καθώς και στη διανομή αέριων καυσίμων. Παρατηρείται ότι οι συγκεκριμένοι κωδικοί αντιπροσωπεύουν περίπου το 15% των συνολικά παραγόμενων Ε.Α. Ο κωδικός δραστηριότητας 35.13 (Διανομή ηλεκτρικού ρεύματος – ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε.) εμφανίζεται να αντιπροσωπεύει σε ποσότητα αποβλήτων σχεδόν όλο τον τομέα της Ενέργειας.

Τέλος, οι Τηλεπικοινωνίες (ΣΤΑΚΟΔ 61) εμφανίζονται να καλύπτουν σταθερά περί του 5% των Ε.Α. που παράγονται από τους ΟΚΩ.

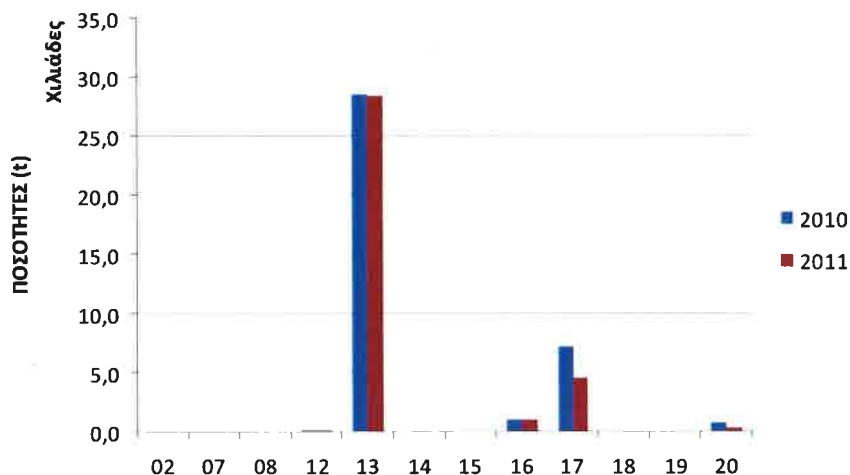
2.2.3.2 Παραγόμενες ποσότητες ανά ΕΚΑ

Στο Σχήμα 2-9 παρουσιάζεται η κατανομή στα κεφάλαια του ΕΚΑ των Ε.Α. που παράγονται από τους ΟΚΩ. Διαπιστώνεται ότι τα παραγόμενα Ε.Α. κατατάσσονται ουσιαστικά στις εξής τρεις κατηγορίες:

- ✓ Απόβλητα του κεφαλαίου 13 του ΕΚΑ (απόβλητα ελαίων και υγρών καυσίμων), προερχόμενα κατά 97% από τον κωδικό ΣΤΑΚΟΔ 52.22 (Λιμένες), των αποβλήτων του οποίου αποτελούν ποσοστό 67%.
- ✓ Απόβλητα του κεφαλαίου 16 του ΕΚΑ (απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως). Στην κατηγορία αυτή κυριαρχούν τα Ε.Α. με κωδικό ΕΚΑ 16 07 08* - απόβλητα που περιέχουν πετρέλαιο, τα οποία προέρχονται από τις σχετικές με τους λιμένες και ναυστάθμους δραστηριότητες (ΣΤΑΚΟΔ 52.22 και 84.22).
- ✓ Απόβλητα του κεφαλαίου 17 του ΕΚΑ (απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις), όπου ο κυρίαρχος κωδικός είναι ο ΕΚΑ 17 02 04*, που αντιστοιχεί στην ξυλεία την εμποτισμένη με κρεοζωτέλαιο. Το συγκεκριμένο υλικό χρησιμοποιείται στους στύλους των δικτύων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, στο υπέργειο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο και στους στρωτήρες του σιδηροδρομικού δικτύου και προκύπτει ως απόβλητο κατά τις εργασίες συντήρησης των εν λόγω δικτύων.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

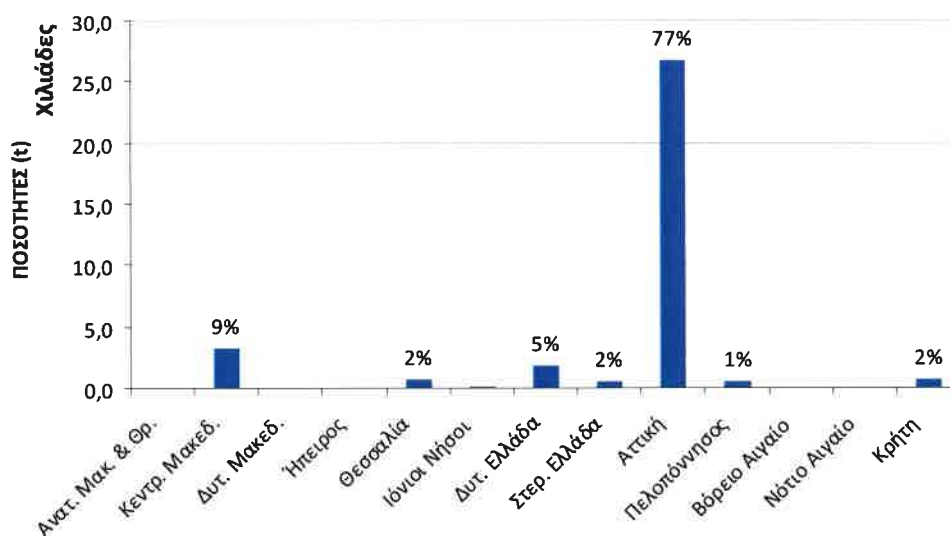

Σχήμα 2-9: Κατανομή παραγόμενων Ε.Α. από ΟΚΩ ανά κεφάλαιο ΕΚΑ (2010-2011)

Πηγή: ΕΕΠΑ (2010 και 2011), ΥΠΕΚΑ και εκτίμηση

2.2.3.3 Γεωγραφική κατανομή

Η γεωγραφική κατανομή των παραγόμενων Ε.Α. από ΟΚΩ που δηλώθηκαν στις ΕΕΠΑ αποτυπώνεται για το έτος 2011 στο Σχήμα 2-10. Καθώς η καταγεγραμμένη παραγωγή Ε.Α. προέρχεται στο μεγαλύτερο ποσοστό από τις δραστηριότητες των λιμένων, η γεωγραφική κατανομή ακολουθεί τη δυναμικότητα των λιμένων της χώρας, με την Περιφέρεια Αττικής να εμφανίζει την πλειοψηφία των αποβλήτων (λόγω του λιμένος του Πειραιά) και τις Περιφέρειες Κεντρικής Μακεδονίας και Δυτικής Ελλάδας να ακολουθούν (εξαιτίας των λιμένων Θεσσαλονίκης και Πατρών αντίστοιχα).

Σχήμα 2-10: Γεωγραφική κατανομή των παραγόμενων Ε.Α. από εγκαταστάσεις Κοινής Ωφέλειας, Εξυπηρέτησης Κοινού, κ.λπ. (εκτίμηση έτους 2011)

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

2.2.4 Απόβλητα έλαια (ΑΕ)

Τα ΑΕ περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 13 του ΕΚΑ. Το θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων του κεφαλαίου 13 διαφοροποιείται ανάλογα με τη σύσταση ή την προέλευσή τους. Η ανάλυση του παρόντος κεφαλαίου αφορά τα ΑΕ που υπόκεινται στην εναλλακτική διαχείριση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2939/2001 και του αντίστοιχου εφαρμοστικού Π.Δ. 82/2004. Συγκεκριμένα, τα ΑΕ που υπόκεινται στην εναλλακτική διαχείριση είναι:

- Το σύνολο των αποβλήτων του κεφαλαίου 13 01 του ΕΚΑ, με εξαίρεση τον κωδικό 13 01 01* (υδραυλικά απόβλητα που περιέχουν PCB).
- Το σύνολο των αποβλήτων του κεφαλαίου 13 02 του ΕΚΑ.
- Το σύνολο των αποβλήτων του κεφαλαίου 13 03 του ΕΚΑ, με εξαίρεση τον κωδικό 13 03 01* (έλαια μόνωσης ή μεταφοράς θερμότητας που περιέχουν PCB).
- Το σύνολο των αποβλήτων του κεφαλαίου 13 04 του ΕΚΑ.
- Τα απόβλητα του κωδικού 13 05 06* (έλαια από διαχωριστές ελαίου/ νερού), ανάλογα με την προέλευση και τις εργασίες διαχείρισής τους.

Μοργάνωση των εργασιών εναλλακτικής διαχείρισης των ΑΕ στην Ελλάδα γίνεται από το πανελλαδικής εμβέλειας συλλογικό ΣΕΔ με επωνυμία «Εναλλακτική Διαχείριση Αποβλήτων Λιπαντικών Ελαίων Α.Ε.» και διακριτικό τίτλο «ΕΝΔΙΑΛΕ Α.Ε.».

2.2.4.1 Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή

Στον Πίνακα 2-7 αντιπαραβάλλονται τα στοιχεία του ΥΠΕΚΑ με τις καταγραφές του ΣΕΔ «ΕΝΔΙΑΛΕ Α.Ε.» (δηλωθείσες ποσότητες) σχετικά με τις ποσότητες λιπαντικών που διατέθηκαν στην εγχώρια αγορά και τις αντίστοιχες ποσότητες ΑΕ που παρήχθησαν τα έτη 2010 και 2011. Ο υπολογισμός της συνολικής παραγωγής ΑΕ βασίζεται στην εκτίμηση ότι, από το σύνολο των λιπαντικών που διατίθενται στην αγορά, ποσοστό 60% καταλήγει ως απόβλητο.

Πίνακας 2-7: Παραγωγή ΑΕ στη χώρα (2010-2011)

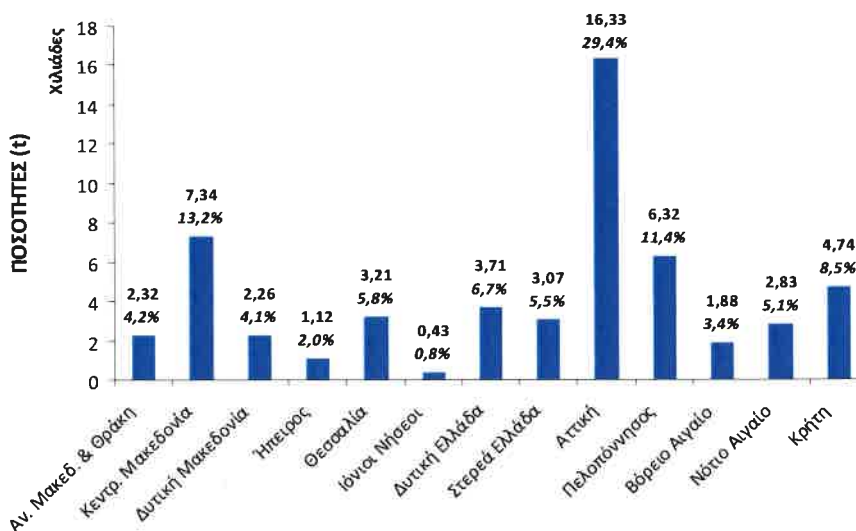
	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ (t)		ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΣΕΔ ΕΝΔΙΑΛΕ (t)	
	2010	2011	2010	2011
Λιπαντικά Έλαια (ΛΕ)	102.000	92.600	65.774	55.000
Απόβλητα Έλαια (ΑΕ)	61.200	55.560	42.000	33.000

ΠΗΓΗ: ΥΠΕΚΑ, Ετήσιες εκθέσεις ΣΕΔ «ΕΝΔΙΑΛΕ Α.Ε.»

Στο Σχήμα 2-11 παρουσιάζεται η ανά Περιφέρεια της χώρας κατανομή των παραγόμενων ΑΕ για το έτος 2011. Τα στοιχεία αφορούν την εκτιμώμενη συνολική παραγωγή ΑΕ.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Σχήμα 2-11: Γεωγραφική κατανομή των παραγόμενων ΑΕ (εκτίμηση έτους 2011)

Πηγή: ΥΠΕΚΑ/ ΕΕΠΑ (2010 και 2011) και εκτίμηση

2.2.5 Επικίνδυνα απόβλητα απορρύπανσης οχημάτων τέλους κύκλου ζωής (ΟΤΚΖ)

Η διαχείριση των ΟΤΚΖ ρυθμίζεται από το ΠΔ 116/2004, με το οποίο γίνεται η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τη σχετική Οδηγία 2000/53/ΕΚ και ταυτόχρονα η εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2939/2001 για την εναλλακτική διαχείριση των ΟΤΚΖ. Τα απόβλητα ΟΤΚΖ δεν θεωρούνται επικίνδυνα κατά τη μεταφορά και για το λόγο αυτό δεν ακολουθούν την κείμενη νομοθεσία για την οδική μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων (ADR). Παρόλα αυτά προκύπτουν Ε.Α. κατά την απορρύπανσή τους.

Σε εφαρμογή του νομικού πλαισίου ιδρύθηκε και λειτουργεί από τον Ιούνιο 2004 το εθνικής εμβέλειας ΣΕΔ με την επωνυμία «Εναλλακτική Διαχείριση Οχημάτων Ελλάδος» και διακριτικό τίτλο «ΕΔΟΕ». Το ΣΕΔ είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση του ΟΤΚΖ συνολικά (επικίνδυνα και μη επικίνδυνα απόβλητα). Το παρόν κεφάλαιο αφορά αποκλειστικά στα Ε.Α. που προκύπτουν κατά την απορρύπανση των ΟΤΚΖ.

2.2.5.1 Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή

Τα ΟΤΚΖ που καταλήγουν για επεξεργασία στο δίκτυο της ΕΔΟΕ προέρχονται από τους ιδιοκτήτες οχημάτων που αποσύρουν τα οχήματά τους από την κυκλοφορία και από τους ΟΤΑ που αναλαμβάνουν την απομάκρυνση εγκαταλελειμμένων οχημάτων από δημόσιους χώρους. Στον Πίνακα 2-8 παρουσιάζονται τα στοιχεία για τις παραλαβές ΟΤΚΖ από το δίκτυο της ΕΔΟΕ συνολικά για την επικράτεια, κατά τα έτη 2010 και 2011.

Πίνακας 2-8: Προέλευση των ΟΤΚΖ που παραλήφθηκαν από την ΕΔΟΕ (2010-2011)

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ (ΤΕΜ)	
	2010	2011
ΙΔΙΩΤΕΣ	56.079	109.546
ΟΤΑ	12.586	7.644
ΣΥΝΟΛΟ	68.665	117.190

ΠΗΓΗ: ΕΔΟΕ

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Η σημαντική αύξηση (71%) που παρατηρείται το 2011 οφείλεται στην εφαρμογή του μέτρου της απόσυρσης οχημάτων παλαιάς τεχνολογίας με παροχή οικονομικών κινήτρων, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση που ώθησε πολλούς κατόχους οχημάτων στο να τα αποσύρουν.

Στον Πίνακα 2-9 παρουσιάζεται, σε ανάλυση εξαψήφιου ή/ και τετραψήφιου κωδικού ΕΚΑ, η παραγωγή Ε.Α. από την απορρύπανση των ΟΤΚΖ κατά τα έτη 2010 και 2011. Η εκτίμηση βασίζεται στα στοιχεία της ΕΔΟΕ σχετικά με τη μέση περιεκτικότητα των Ε.Α. στα οχήματα, όπως προκύπτουν από το ισοζύγιο μάζας των υλικών από την απορρύπανση και διάλυση οχημάτων για το έτος 2011.

Από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι ποσοστό 2,5% της συνολικής μάζας του οχήματος αντιστοιχεί σε Ε.Α. που αφαιρούνται κατά την απορρύπανσή του (υπολείμματα καυσίμων, συσσωρευτές, ορυκτέλαια, υγρά φρένου, φρένων και συστημάτων κλιματισμού, φίλτρα λαδιού). Για τις εκτιμήσεις έχει χρησιμοποιηθεί ως μέσο βάρος του μη απορρυπασμένου ΟΤΚΖ τα 940 kg.

Πίνακας 2-9: Παραγωγή Ε.Α. από την απορρύπανση ΟΤΚΖ (2010-2011)

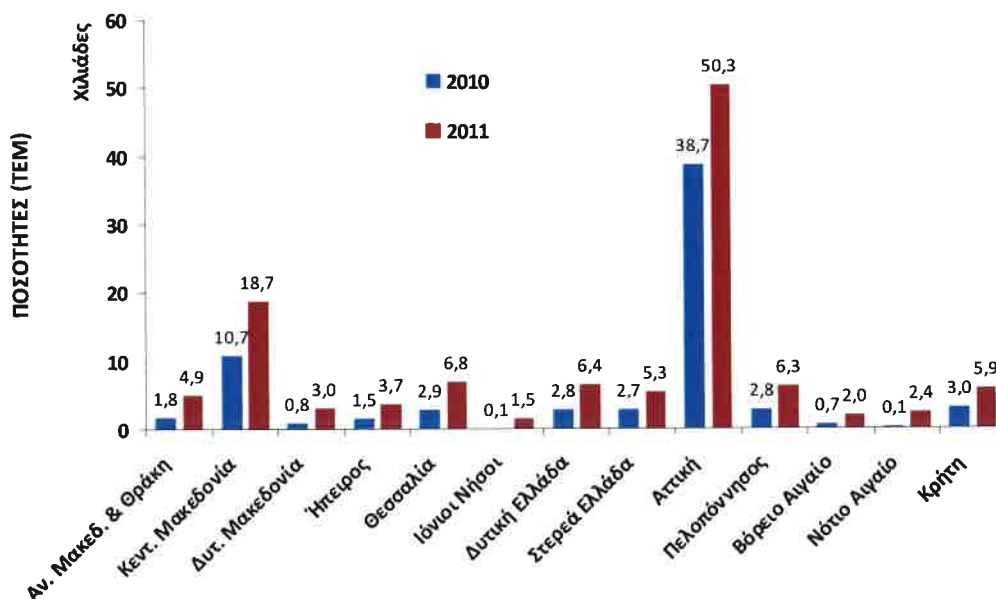
Τύπος αποβλήτου	Κωδικός ΕΚΑ	% ΟΤΚΖ	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ (t)	
			2010	2011
ΟΤΚΖ	16 01 04*	100%	64.545	110.159
Υπολείμματα καυσίμων	13 07 01* / 13 07 02*	0,65%	420,8	718,2
Ορυκτέλαια	13 01 / 13 02 (*)	0,40%	257,8	440,0
Συσσωρευτές	16 06 01*	1,17%	757,1	1.292,2
Υγρά φρένων	16 01 13*	0,02%	12,8	21,9
Υγρά ψυγείου	16 01 14*	0,24%	154,8	264,3
Φρέον	14 06 01*	0,00%	2,0	3,4
Φίλτρα λαδιού	16 01 07*	0,02%	14,0	23,9
Τακάκια αμιάντου	16 01 11*	0,00%	1,6	2,7
Σύνολο υλικών απορρύπανσης		2,51%	1.621,0	2.766,6

ΠΗΓΗ: ΕΟΑΝ, ΕΔΟΕ

Στο Σχήμα 2-12 απεικονίζεται η γεωγραφική κατανομή της παραγωγής ΟΤΚΖ (ποσότητες σε τεμάχια) για τα έτη 2010 και 2011. Η μεγαλύτερη παραγωγή καταγράφεται στις Περιφέρειες Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας, όπως αναμένεται από τη μεγάλη συγκέντρωση πληθυσμού στις δύο Περιφέρειες. Η μείωση του ποσοστού συμμετοχής της Περιφέρειας Αττικής το 2011 οφείλεται στην αύξηση των ποσοστών των υπόλοιπων Περιφερειών. Λόγω της ανάπτυξης του δικτύου της ΕΔΟΕ, η μεγαλύτερη αύξηση εμφανίζεται στις Περιφέρειες Νοτίου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων, όπου το 2010 δεν υπήρχαν εγκαταστάσεις. Όπως αναμένεται, ανάλογη είναι και η κατανομή της παραγωγής των Ε.Α. από την απορρύπανση των ΟΤΚΖ.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Σχήμα 2-12: Γεωγραφική κατανομή παραλαβών ΟΤΚΖ (2010-2011)

Πηγή: ΕΔΟΕ

2.2.6 Απόβλητα συσσωρευτών οχημάτων και βιομηχανίας (ΑΣΟΒ)

Οι συσσωρευτές οχημάτων και βιομηχανίας περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 16 06 του ΕΚΑ και διακρίνονται στους εξής τύπους:

- Συσσωρευτές μολύβδου - οξέος (Pb-οξέος).
- Συσσωρευτές νικελίου - καδμίου (Ni-Cd).
- Λοιποί συσσωρευτές.

Η διαχείριση των ΑΣΟΒ ρυθμίζεται από την Κ.Υ.Α. 41624/2057/Ε103/2010, η οποία εναρμονίζει στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2006/66/ΕΚ, και παράλληλα γίνεται η εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2939/2001. Η ανωτέρω Κ.Υ.Α. τροποποιήθηκε στη συνέχεια από την Κ.Υ.Α. 39200/2015, η οποία εκδόθηκε σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/56/ΕΕ.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής της εναλλακτικής διαχείρισης στο ρεύμα των ΑΣΟΒ, στο τέλος του 2011 λειτουργούσαν δύο πανελλαδικής εμβέλειας συλλογικά ΣΕΔ:

- Το ΣΕΔ με επωνυμία «Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσσωρευτών Α.Ε.» και διακριτικό τίτλο: ΣΥ.ΔΕ.ΣΥΣ. Α.Ε., και
- Το ΣΕΔ με επωνυμία «Εταιρεία Πανελλαδικής Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσσωρευτών Re-Battery Α.Ε.» και διακριτικό τίτλο: Re-Battery Α.Ε.

Εξαιτίας του γεγονότος ότι το ΣΕΔ Re-Battery Α.Ε. εγκρίθηκε στο τέλος του 2011, στην παρούσα μελέτη συμπεριλαμβάνονται στοιχεία προερχόμενα από το εν λόγω ΣΕΔ, μόνο για τη χρήση του 2011. Μέχρι το 2011 λειτουργούσε και τρίτο ΣΕΔ, η εταιρεία «Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης Συσσωρευτών Κρήτης Ε.Π.Ε.» (ΣΕΔΙΣ-Κ Ε.Π.Ε.), με εμβέλεια την περιφέρεια της Κρήτης, του οποίου έπαυσε η λειτουργία και βρίσκεται σε διαδικασία εκκαθάρισης.

Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικίνδυνων Αποβλήτων

Τον Φεβρουάριο του 2014 εγκρίθηκε η ίδρυση και λειτουργία ενός ακόμα ΣΕΔ Συσσωρευτών (Μολύβδου-Οξέως) Οχημάτων και Βιομηχανίας με διακριτικό τίτλο «COMBATT ΑΕ», τα στοιχεία όμως αυτού δεν αναφέρονται στο παρόν, αφού η βάση αναφοράς είναι το έτος 2011.

2.2.6.1 Παραγόμενες ποσότητες – Γεωγραφική κατανομή

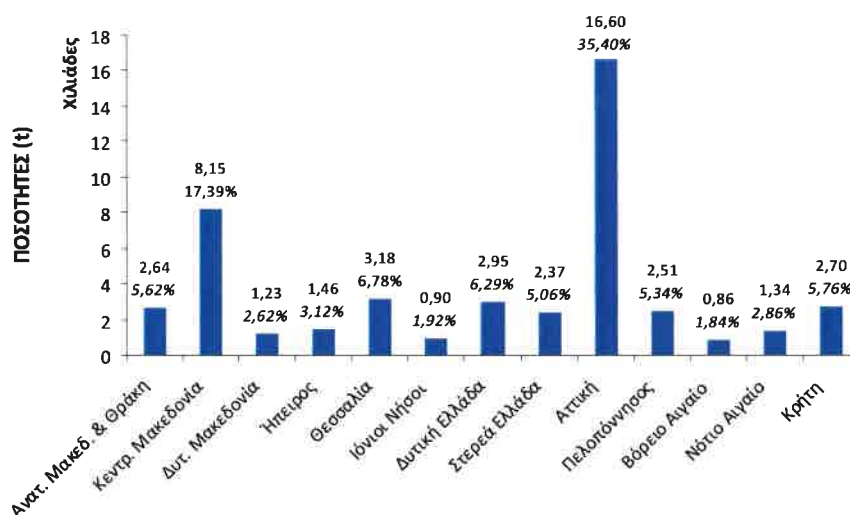
Η εκτίμηση για τις παραγόμενες ποσότητες αποβλήτων συσσωρευτών Pb-οξέος, σύμφωνα με στοιχεία που διαθέτει το ΥΠΕΝ και ο ΕΟΑΝ για τα έτη αναφοράς 2010 και 2011, παρουσιάζεται στον Πίνακα 2-10. Σημειώνεται ότι στην εκτίμηση λαμβάνεται υπόψη και η υποχρέωση των ΣΕΔ ΑΗΗΕ και ΟΤΚΖ να αφαιρούν από τα αντίστοιχα απόβλητά τους χρησιμοποιημένους συσσωρευτές και να τους παραδίδουν για περαιτέρω διαχείριση στα ΣΕΔ ΑΣΟΒ.

Πίνακας 2-10: Παραγωγή συσσωρευτών Pb-οξέος (2010-2011)

	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ (t)	
	2010	2011
Παραγωγή Αποβλήτων Συσσωρευτών Pb-Οξέος	44.140	46.900

ΠΗΓΗ: ΥΠΕΚΑ, ΕΟΑΝ

Η γεωγραφική κατανομή της παραγωγής Αποβλήτων Συσσωρευτών Pb-Οξέος ανά Περιφέρεια, για το 2011, έχει βασιστεί στην κατανομή του πληθυσμού της χώρας (στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ 2011) και παρουσιάζεται στο Σχήμα 2-13. Αναλυτικά στοιχεία παρέχονται στο σχετικό Παράρτημα της μελέτης του Αναθεωρημένου ΕΣΔΑ.

Σχήμα 2-13: Γεωγραφική κατανομή παραγωγής ΑΣΟΒ (2011)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ (2011), ΥΠΕΚΑ, Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων ΣΥΔΕΣΥΣ (2011) και εκτίμηση

2.2.7 Απόβλητα φορητών ηλεκτρικών σιγλών και συσσωρευτών (ΗΣ&Σ)

Η διαχείριση των αποβλήτων φορητών ΗΣ&Σ γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 41624/2057/Ε103/2010, με την οποία γίνεται η συμμόρφωση με τις διατάξεις των Οδηγιών 2006/66/ΕΚ και 2008/103/ΕΚ και η εφαρμογή του νομικού πλαισίου της εναλλακτικής διαχείρισης στα συγκεκριμένα απόβλητα.